

Archeologienota Wielsbeke Grote Molstenstraat

Verslag van Resultaten

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Kris VAN QUAETHEM

10-1-2018

Titel: Archeologienota Wielsbeke Grote Molstenstraat

Erkend archeoloog: Maarten Bracke, OE/ERK/Archeoloog/2015/00036

Auteurs: Bert Acke, Maarten Bracke en Kris Van Quaethem

Projectcode bureauonderzoek: 2017L104

Intern projectnummer: 2017.254

Locatiegegevens: West-Vlaanderen, Wielsbeke, Grote Molstenstraat en Stationstraat

Oppervlakte plangebied: 5745m²

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 77034 en Y: 178142; X: 77122 en Y: 178242

Kadastergegevens: Wielsbeke, afdeling 1, sectie B, percelen 133D, 124A en 133E (zie figuur 9)

Topografische kaart: zie figuur 7 en 8

Betrokken actoren: Bert Acke (assistent-archeoloog), Maarten Bracke (erkend archeoloog), Kris Van Quaethem (assistent-archeoloog) en Maarten Allijns (contactpersoon initiatiefnemer)

Wetenschappelijke advisering: /

Plaats en datum: Zelzate, 10/1/2018

© Acke & Bracke BVBA, p/a Leegstraat 170, 9060 Zelzate. De auteurs aanvaarden geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de auteurs.

1. INLEIDING	4
1.1. WETTELIJK KADER	4
1.2. ONDERZOEKSOPDRACHT	4
1.2.1. VRAAGSTELLING	4
1.2.2. RANDVOORWAARDEN	4
1.3. WERKWIJZE EN STRATEGIE	5
1.3.1. MOTIVERING ONDERZOEKSSTRATEGIE	5
1.3.2. ORGANISATIE VAN HET VOORONDERZOEK	6
1.3.3. ADVIES SPECIALISTEN	6
1.3.4. WETENSCHAPPELIJKE ADVISERING	6
1.3.5. SELECTIE BRONNEN	6
2. BUREAUONDERZOEK	7
2.1. HUIDIGE TOESTAND	7
2.2. GEPLANEDE WERKEN	10
2.3. LANDSCHAPPELIJKE LIGGING	12
2.3.1. TOPOGRAFISCHE SITUERING	12
2.3.2. LANDSCHAPPELIJKE SITUERING	15
2.3.3. BODEMKUNDIGE SITUERING	17
2.3.4. GEOLOGISCHE SITUERING	18
2.4. HISTORISCHE SITUERING	21
2.5. ARCHEOLOGISCHE SITUERING	28
3. SYNTHESE	33
3.1. ARCHEOLOGISCH VERWACHTINGSPATROON	33
3.2. AFWEGING VERDER VOORONDERZOEK	33
3.3. VERDER VOORONDERZOEK ZONDER INGREEP IN DE BODEM	34
3.4. VERDER VOORONDERZOEK MET INGREEP IN DE BODEM	36
3.5. BEANTWOORDING ONDERZOEKSVRAGEN	37
4. SAMENVATTING	39
5. BIBLIOGRAFIE	40
6. BIJLAGES	41

1. Inleiding

1.1. Wettelijk kader

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande stedenbouwkundige vergunningsaanvraag te Wielsbeke Grote Molstenstraat, gelegen buiten woon- of recreatiegebied waarbij de totale oppervlakte van de ingreep in de bodem 5000m² of meer beslaat en de aanvrager een natuurlijke persoon of privaatrechtelijke rechtspersoon is, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

1.2. Onderzoeksoopdracht

1.2.1. Vraagstelling

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?
- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?
- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?
- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?
- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?
- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

1.2.2. Randvoorwaarden

Niet van toepassing.

1.3. Werkwijze en strategie

1.3.1. Motivering onderzoeksstrategie

In het bureauonderzoek wordt een zo duidelijk mogelijk beeld gevormd van de huidige archeologische, historische en landschappelijke informatie van het projectgebied en diens omgeving. Deze gegevens worden vergeleken met de geplande werken en de hiermee gepaarde gaande verstoringen en vergravingen in de bodem. Het uiteindelijke doel is het bepalen of verder archeologisch onderzoek al dan niet aangewezen is.

Informatie over de afbakening van het plangebied en de geplande werkzaamheden werd aangeleverd via de initiatiefnemer door middel van ontwerpplannen en via mondelinge of schriftelijke communicatie. Om een zicht te krijgen op de huidige archeologische kennis van het plangebied, de directe omgeving en van de gemeente Wielsbeke in het algemeen werd de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) geraadpleegd.¹ Deze online databank is uitsluitend toegankelijk voor geregistreerde gebruikers, hoofdzakelijk archeologen. Aanvullend werden verschillende historische kaarten geraadpleegd via Geopunt², de centrale toegangspoort tot geografische overheidsinformatie, en via Cartesius³, een databank die kaarten bundelt van het Nationaal Geografisch Instituut (NGI), de Koninklijke Bibliotheek, het Rijksarchief, lokale archieven en het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika. Aansluitend hierbij werden ook verschillende luchtfoto's bekeken die genomen zijn sinds de jaren '70 van vorige eeuw. Op het kaartmateriaal en de luchtfoto's werd het plangebied geprojecteerd, om zodoende een duidelijk beeld te krijgen van het landgebruik gedurende de laatste eeuwen. Geopunt leverde ook verschillende kaarten op die betrekking hebben tot de landschappelijke en bodemkundige ligging van het gebied. Een kadasterplan dat beschikbaar is via de GRB-kaart op Geopunt werd vergeleken met hetgene dat beschikbaar is via de CadGIS Viewer van de Federale Overheid.⁴ Een topografische kaart werd verkregen via het NGI.⁵

Op basis van dit onderzoek en het raadplegen van bovenvermelde bronnen kan een antwoord gegeven worden op de vooropgestelde onderzoeksvragen.

¹ <https://cai.onroenderfgoed.be/>

² <http://www.geopunt.be/kaart>

³ <http://www.cartesius.be/CartesiusPortal/>

⁴ <http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/>

⁵ <http://www.ngi.be/topomapviewer/>

1.3.2. Organisatie van het vooronderzoek

In eerste instantie wordt gestart met het bureauonderzoek waarbij de diverse beschikbare bronnen geraadpleegd worden. Daarnaast wordt in detail bekeken wat de huidige toestand is van het plangebied en worden de geplande werkzaamheden onder de loep genomen. Op basis van deze gegevens samen wordt afgetoetst of ten eerste verder vooronderzoek noodzakelijk is en ten tweede welke onderzoekstappen er eventueel genomen moeten worden.

1.3.3. Advies specialisten

Niet van toepassing.

1.3.4. Wetenschappelijke advisering

Niet van toepassing.

1.3.5. Selectie bronnen

De gebruikte bronnen zijn beschreven onder 1.3.1. De bronnen daaronder vermeld waren afdoende om een gedegen advies te geven voor een verder archeologisch traject. Bijkomend archiefonderzoek werd, gezien de landelijke ligging van de site buiten de oorspronkelijke bewoningskern van Wielsbeke, niet opportuun geacht.

2. Bureauonderzoek

2.1. Huidige toestand

Het terrein, gelegen in Wielsbeke, bevindt zich ter hoogte van de Grote Molstenstraat en de Stationstraat in de provincie West-Vlaanderen. Het plangebied, met een oppervlakte van ca. 5745m², wordt ingesloten aan de westelijke zijde door de Stationstraat en aan de zuidelijke zijde door de Grote Molstenstraat. Langs de oostelijke en noordelijke kant bevinden zich landbouwgronden. Het terrein wordt voor het grootste deel ingenomen als akkerland. In het noorden bevindt zich een grote hangaar van ca. 750m² met een licht verharde toegangsweg in kiezels en asfalt. In het uiterste zuidoosten bevindt zich een leegstaande woning van 115m², Grote Molstenstraat 18, met twee kleine bijgebouwen. Langsheen de hangaar en aan de leegstaande woning bevinden zich enkele bomen.

Kadastraal gezien kan het terrein teruggevonden worden op: Wielsbeke, afdeling 1, sectie B, percelen 133D, 124A en 133E.

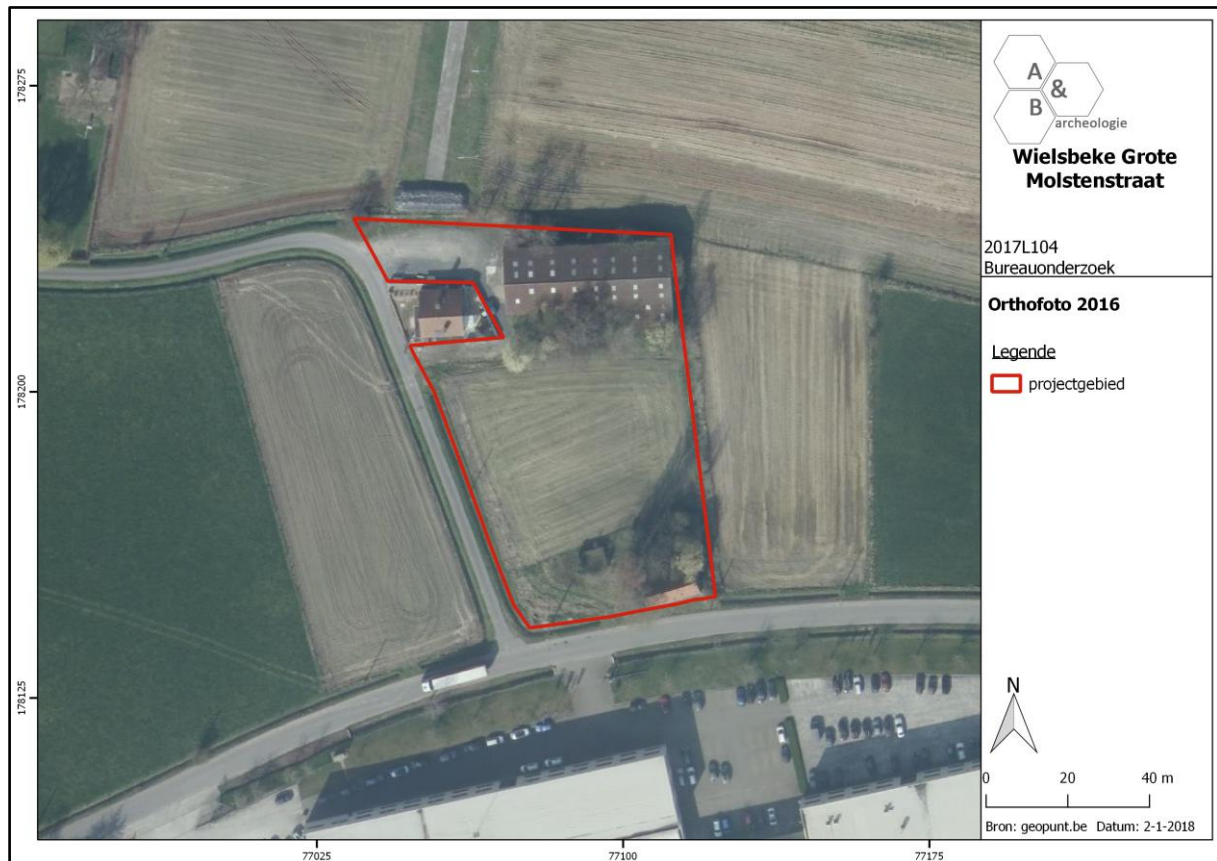
Figuur 1 Zicht op de af te breken woning in het zuidoosten van het plangebied aan de Grote Molstenstraat (bron: google maps).

Figuur 2 Zicht op het terrein vanuit het zuidwesten op de hoek van de Grote Molstenstraat en de Stationstraat (bron: google maps).

Figuur 3 Zicht op het plangebied vanuit de noordwestelijke hoek met zich op de te behouden woning en da af te breken hangaar (bron: google maps).

Figuur 4 Uitsnede uit de orthofoto van 2016 (bron: geopunt.be).

De geplande werken omvatten twee luiken. In eerste instantie zullen de bestaande gebouwen (woning, bijgebouwen en hangaar) afgebroken worden, de aanwezige bomen gerooid en de verhardingen uitgebroken. De woning Stationstraat 20 hoort niet bij het plangebied en zal behouden blijven.

Nadien zullen twee grote gebouwen opgetrokken worden die elk voorzien zijn van meerdere interne units, 15 KMO-loten in totaal, met oppervlaktes tussen 144 en 252m². Daarnaast worden verhardingen voorzien met parkeerplaatsen. Langs de zuidelijke en westelijke zijde zullen kleine groenzones aangelegd worden.

De geplande werken zullen een nefaste impact hebben op het bodemarchief en bijgevolg op het mogelijke archeologische erfgoed over het volledige plangebied.

Figuur 5 Zicht op het plangebied met aanduiding van de bestaande structuren (bron: initiatiefnemer).

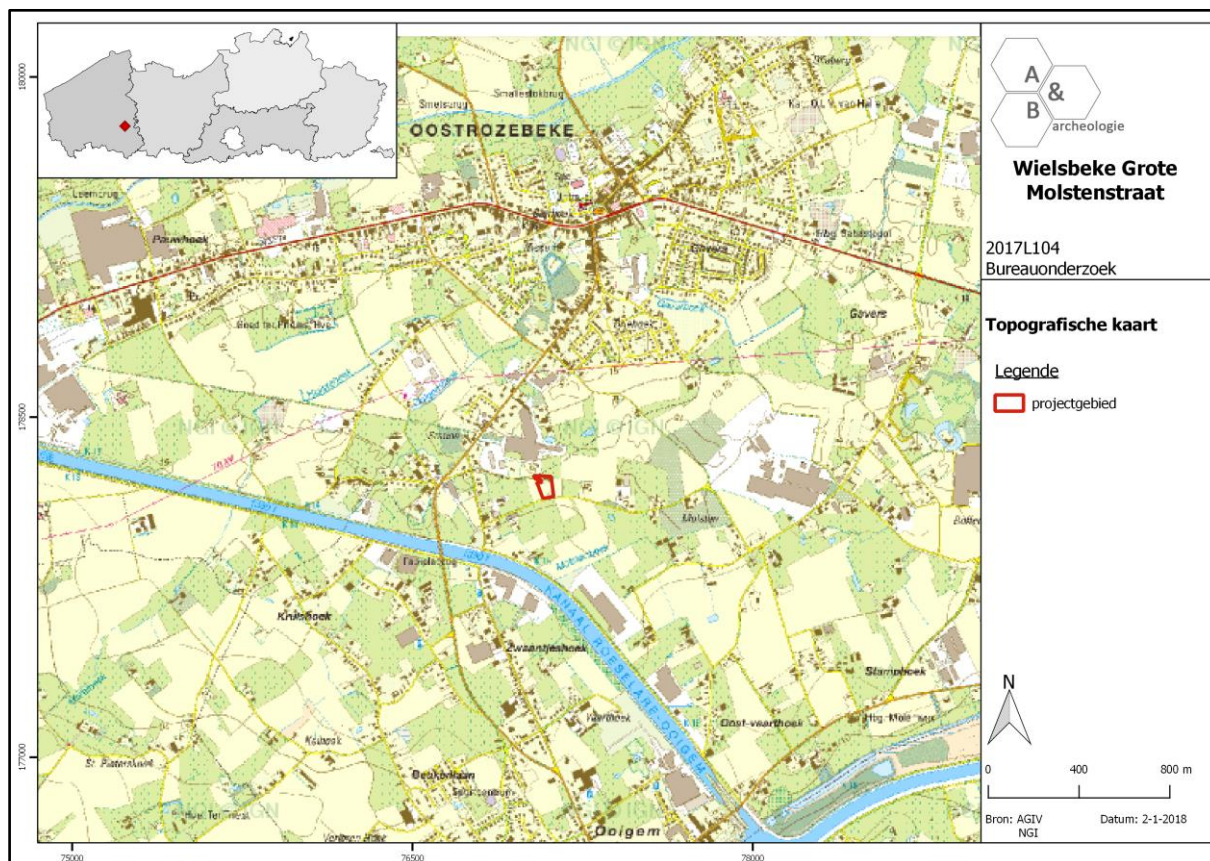
Figuur 6 Zicht op de geplande werken met verhardingen, parkeerplaatsen en (bron: initiatiefnemer).

2.3. Landschappelijke ligging

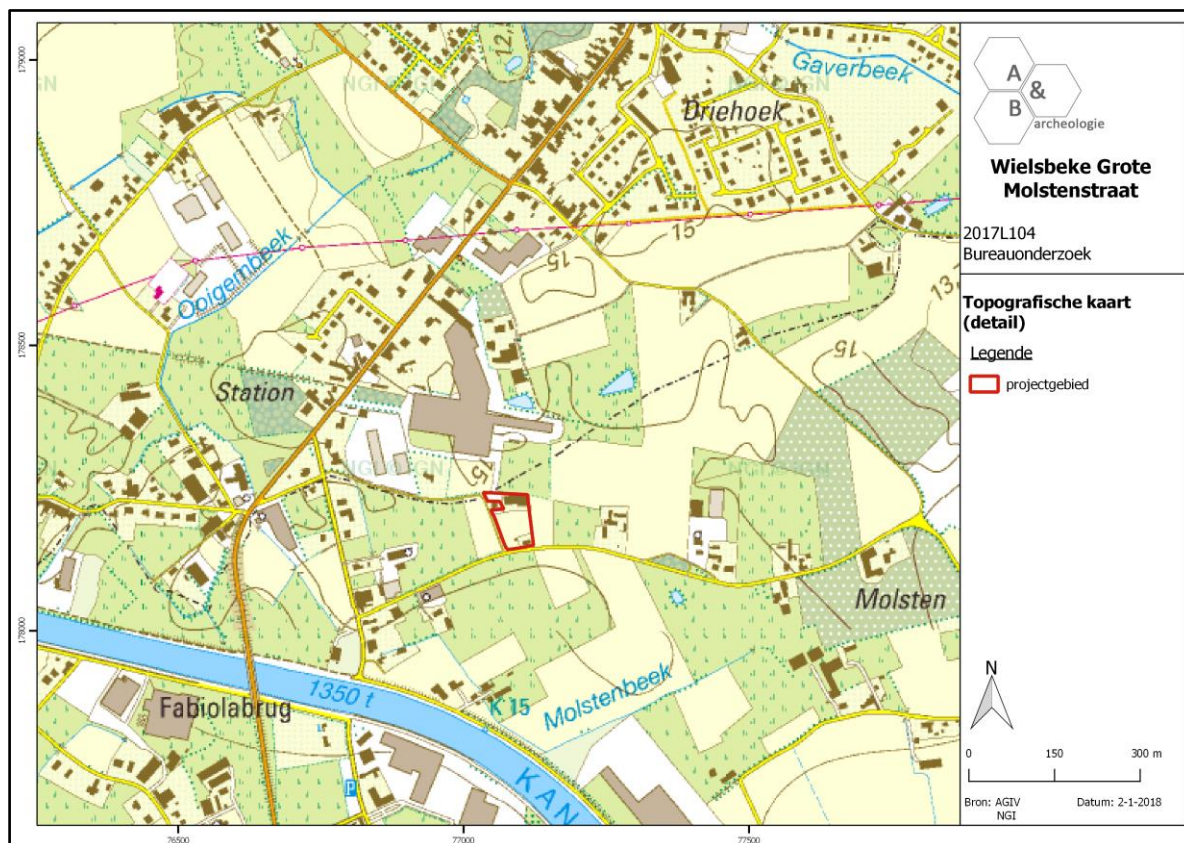
2.3.1. Topografische situering

Het projectgebied bevindt zich in Wielsbeke, gelegen in het zuidoosten van de provincie West-Vlaanderen. Wielsbeke bestaat naast uit centrum en de deelgemeente Ooigem en Sint-Baafs-Vijve. Wielsbeke grenst aan de gemeenten Dentergem, Oostrozebeke, Harelbeke, Waregem en Zulte.

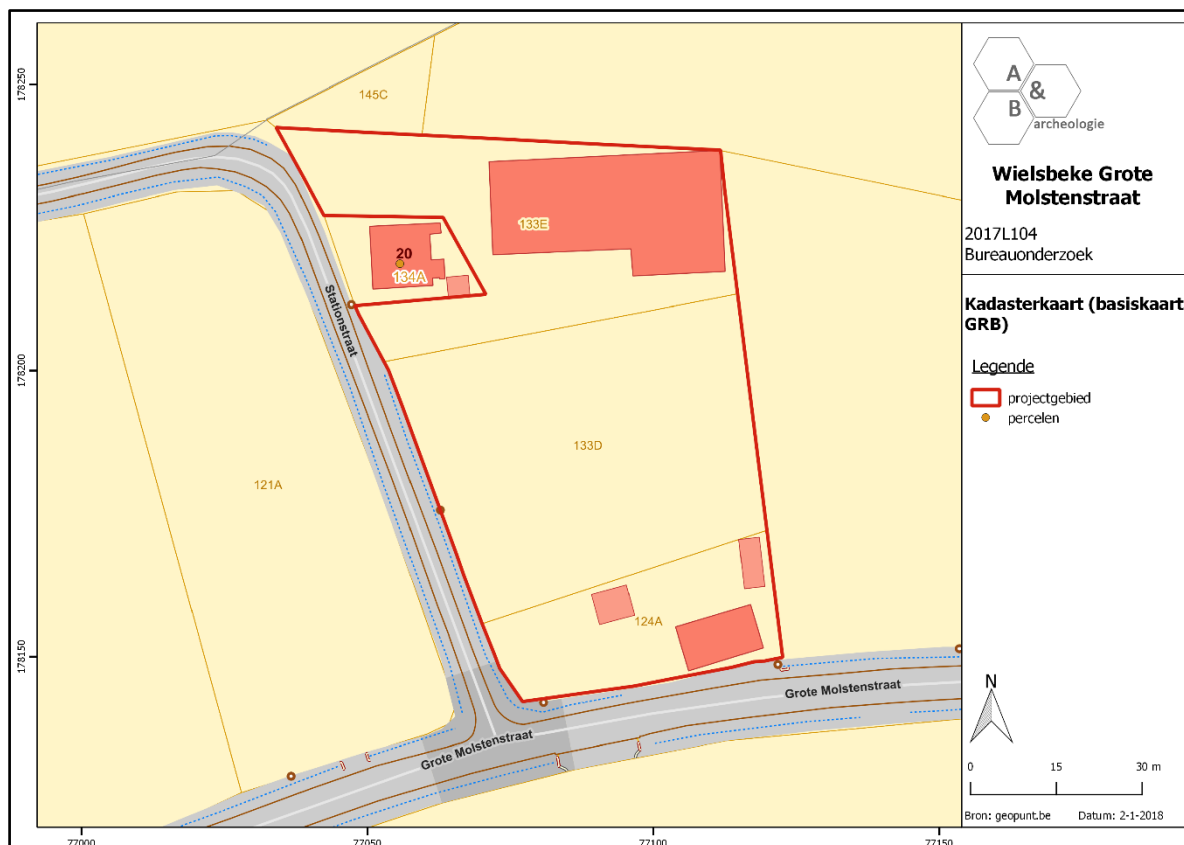
Het plangebied is gelegen aan de Grote Molstenstraat (zuiden) en de Stationstraat (westen) en bevindt zich in het westelijke deel van de gemeente Wielsbeke, tegen de gemeente Oostrozebeke aan. Ten westen van het terrein stroomt het kanaal dat Roeselare met de Leie verbindt. Iets verderop in het zuiden loopt een Oude Leiearm. Ten zuiden van het terrein loopt de Molstenbeek die verder naar het westen samenkomt met de Ooigembeek.

Figuur 7 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

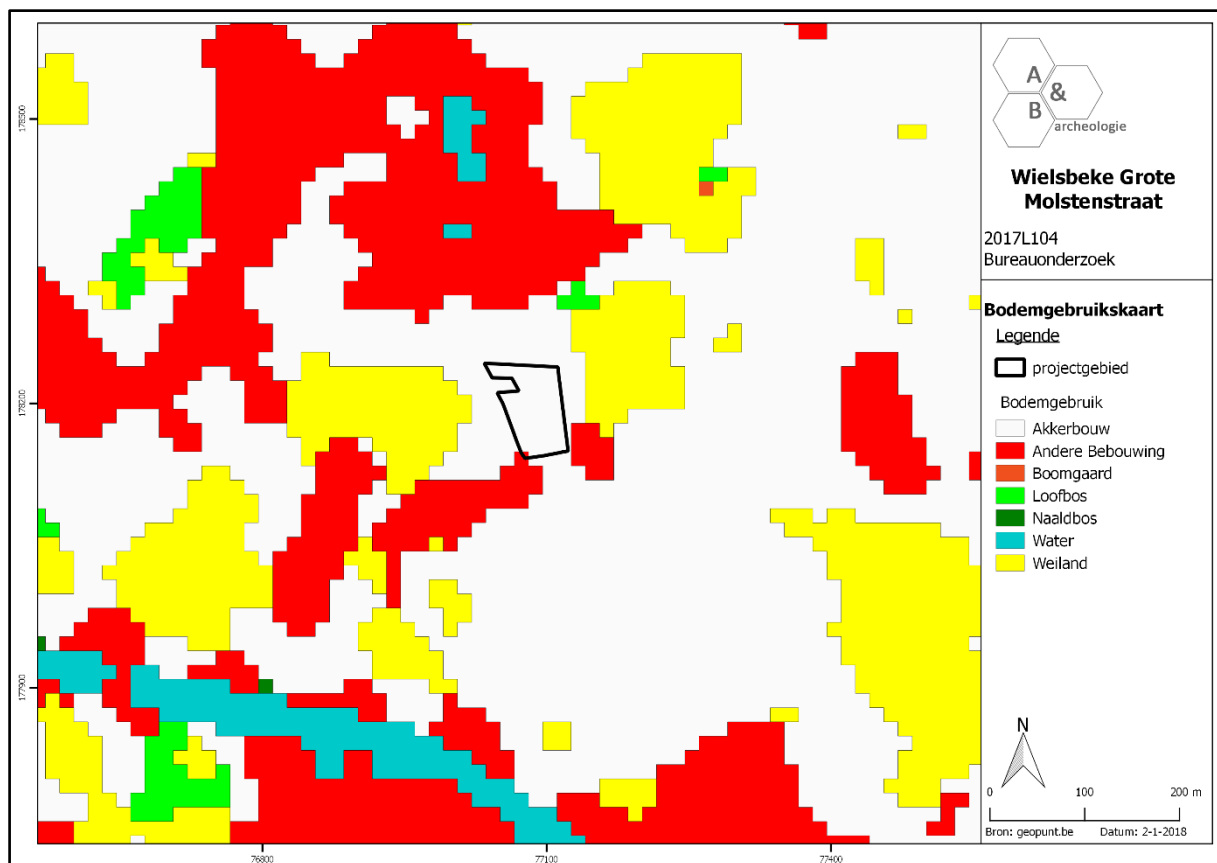

Figuur 8 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

Figuur 9 Zicht op het kadasterplan met aanduiding van de perceelsnummers (bron: geopunt.be).

Op de bodemgebruiksk kaart van 2001 staat het gebied onderverdeeld in twee types. Het eerste type bevindt zich in het uiterste zuidwestelijke deel van het plangebied en wordt aangegeven door middel van de rode inkleuring en betreft 'Andere bebouwing'. Dit type geeft gebieden aan die voor het grootste deel worden bedekt door structuren zoals gebouwen, wegen en artificiële oppervlakten met groene delen en open bodem, tussen 30 en 80% is verhard. Het tweede en grootste type wordt aangegeven met een witte inkleuring en betekent 'Akkerbouw'. Een dergelijke type wordt als volgt omschreven: een bodem die gebruikt wordt in één of ander rotatiesysteem waarbij jaarlijks gewassen worden geoogst, inclusief braakland. De bodemgebruiksk kaart komt grotendeels overeen met de bestaande toestand, waarbij vooral sprake is van een groot centraal akkerland. In het noorden en zuidoosten komt echter wel bebouwing voor.

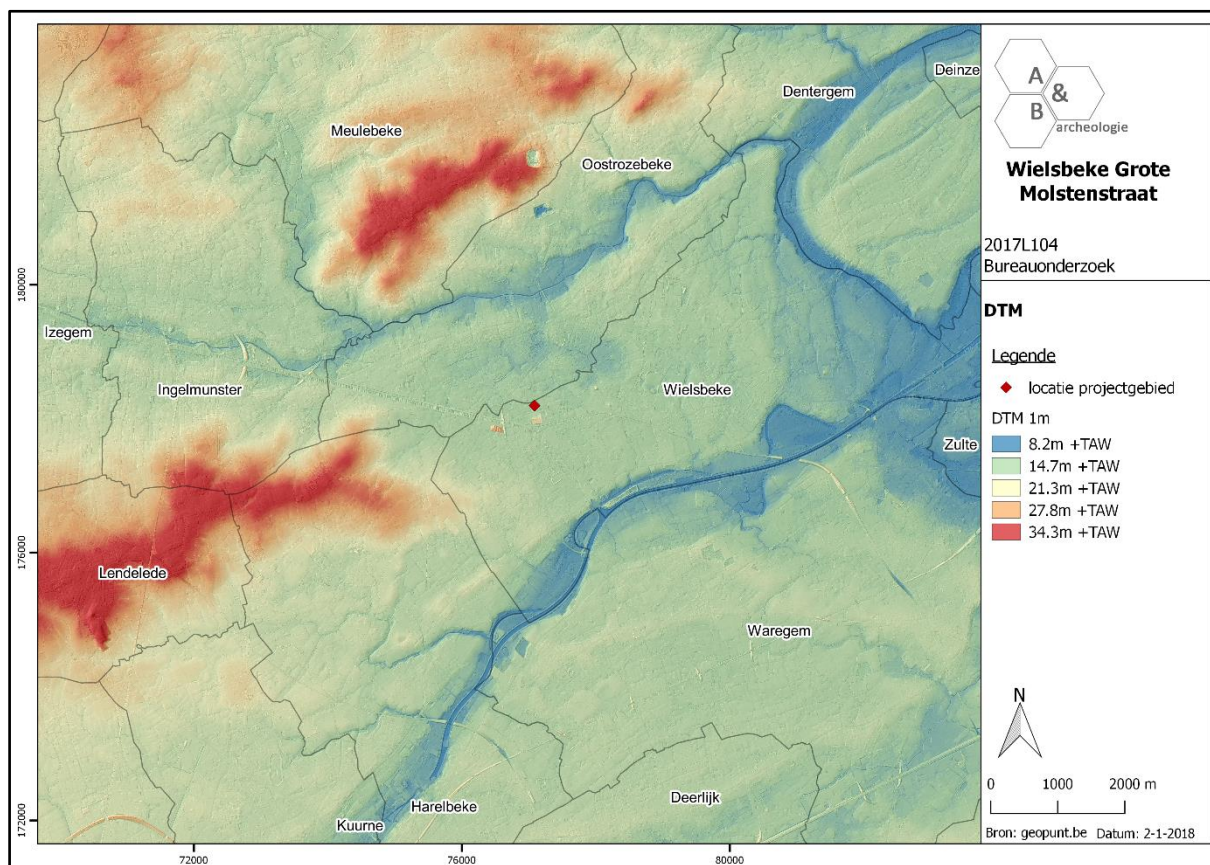
Figuur 10 Zicht op de bodemgebruiksk kaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

2.3.2. Landschappelijke situering

Wielsbeke behoort tot de zandleemstreek en bevindt zich in de alluviale vlakte van de Leievallei en op de uitlopers van heuvelruggen gelegen in Roeselare en Kortrijk.

Het plangebied situeert zich centraal tussen de Oude Leiearm (zuiden) en de Mandel (noorden) op een gemiddelde hoogte van ca. +15m tot +15,5m TAW. Er is quasi geen hoogteverschil op te merken in het plangebied.

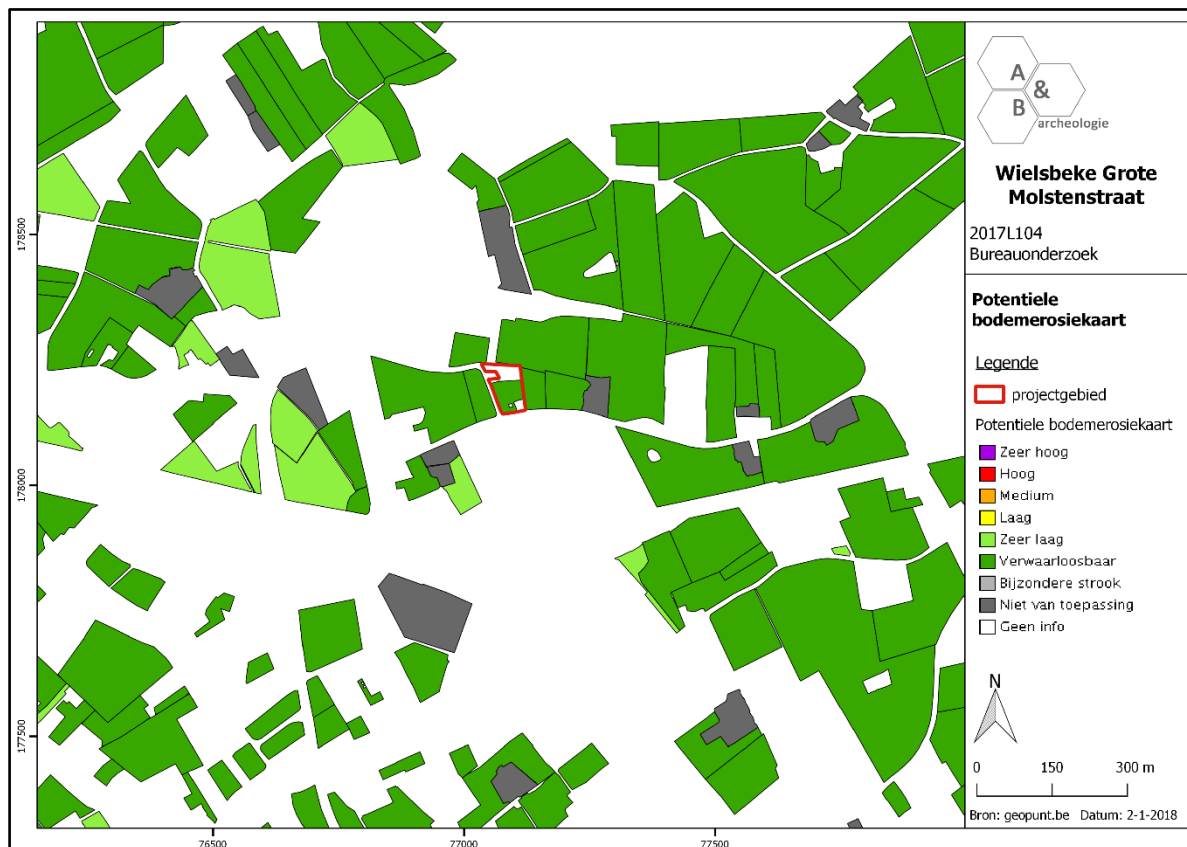
Op de potentiële bodemerosiekaart wordt het plangebied bijna volledig donkergroen ingekleurd. Deze inkleuring geeft een verwaarloosbare erosiegraad. In de ruime omgeving worden de meeste percelen donker en lichtgroen ingekleurd gezien de vrij vlakke topografie. De potentiële bodemerosiekaart baseert zich onder andere op de hellingsgraad van het terrein.

Figuur 11 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel met zicht op de heuvelrug en de noordelijke uitloper (bron: geopunt.be).

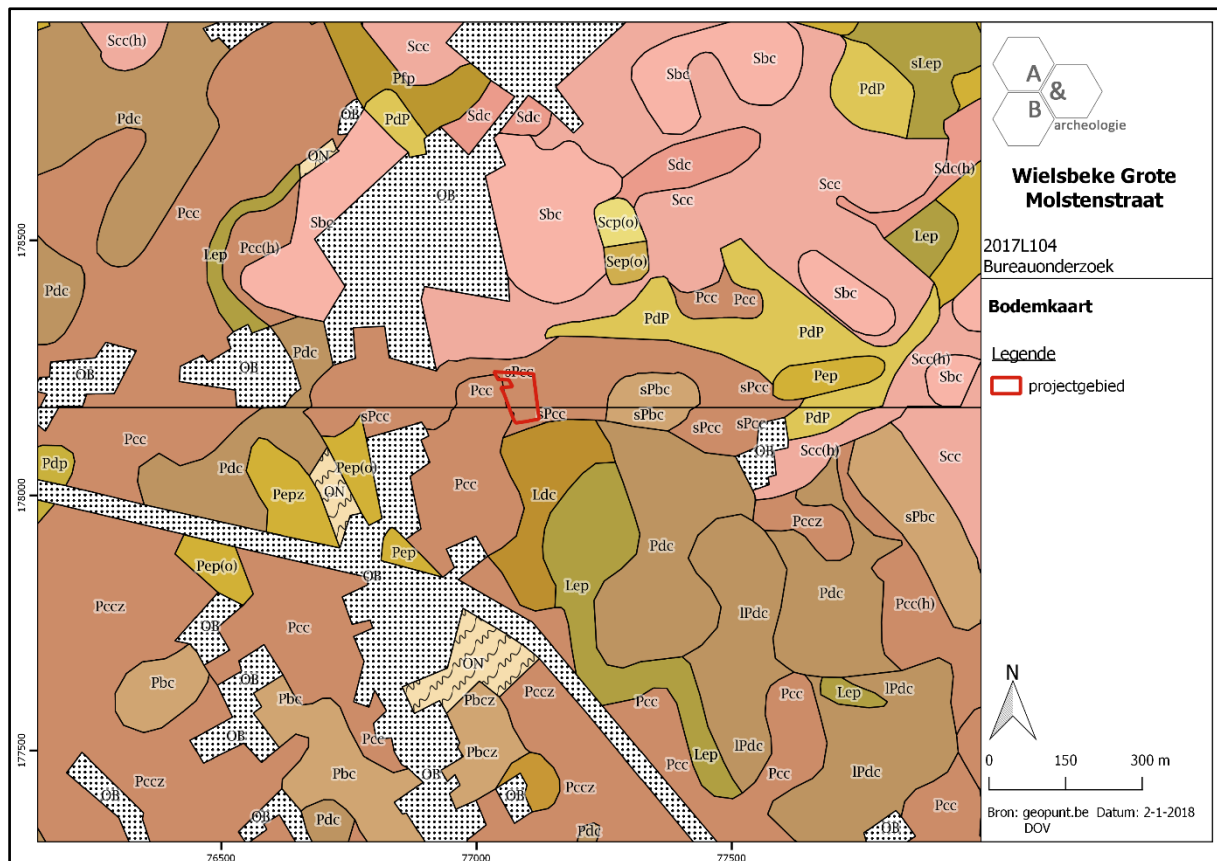

Figuur 12 Detailopname van het Digitaal Hoogtemodel met de twee hoogteprofielen (bron: AGIV).

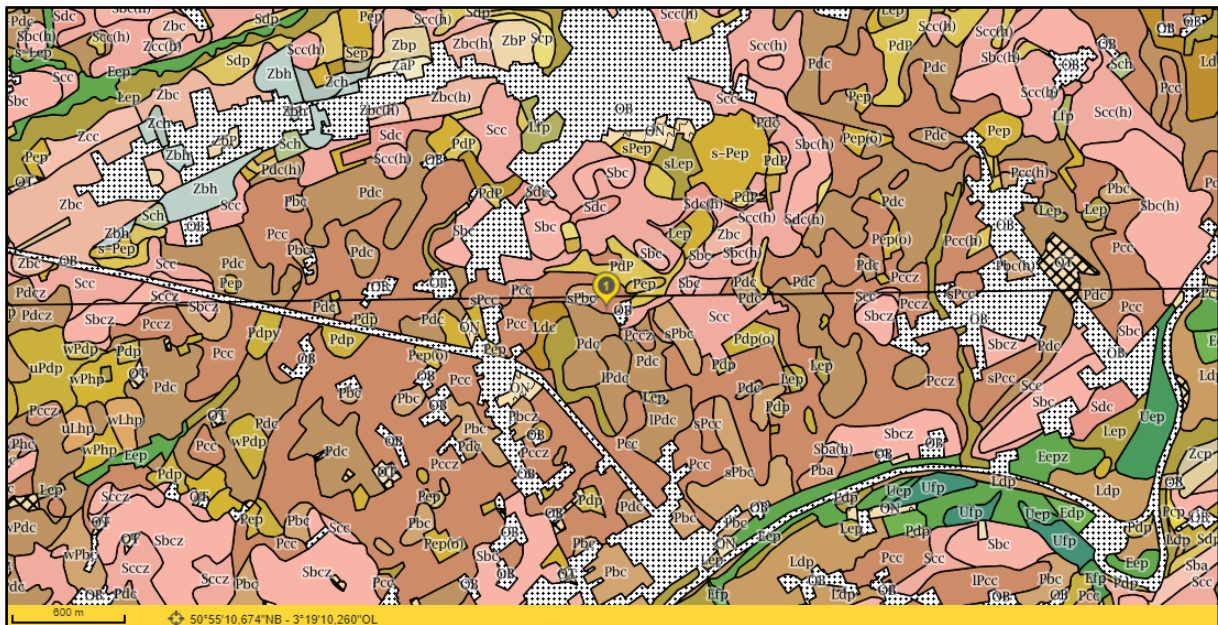

Figuur 13 Zicht op de Potentiële bodemerosiekaart (bron: geopunt.be).

Binnen de grenzen van het plangebied worden twee bodemtypes aangegeven. Het grootste deel staat gekarteerd als type sPcc. Dit bodemtype wordt omschreven als een matig droge lichte zandleembodem met een sterk gevlekte en verbrokkelde textuur B-horizont, waarbij zand op geringe diepte aanwezig is ondieper dan 75cm. Langsheen de westelijke grens van het terrein wordt een Pcc-bodem aangegeven. Deze wordt omschreven als een matig droge lichte zandleembodem met een sterk gevlekte en verbrokkelde textuur B-horizont. De humeuze bovengrond van deze bodems is 25-30cm dik en grijsbruin. Bij Pcc is de sterk gevlekte textuur B verbrokkeld, discontinu met heldere bruine vlekken en lichtere kleuren; veelal komen er ijzerconcreties in voor. De roestverschijnselen beginnen in de textuur B tussen 60 en 90cm diepte. Deze bodems genieten een gunstige waterhuishouding.

Figuur 14 Zicht op de bodemkaart (bron: DOV).

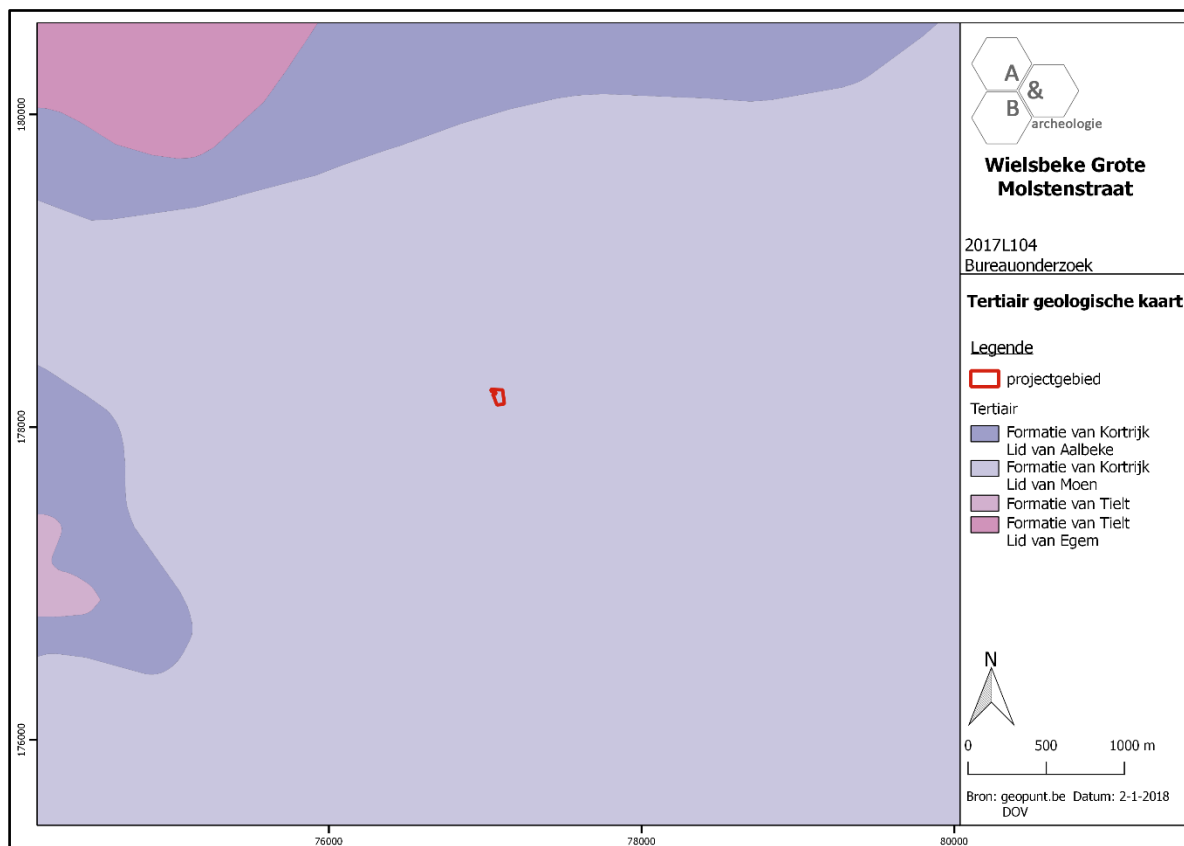
Figuur 15 Ruime uitsnede uit de bodemkaart met aanduiding van het plangebied cijfer 1 (bron: geopunt.be).

2.3.4. Geologische situering

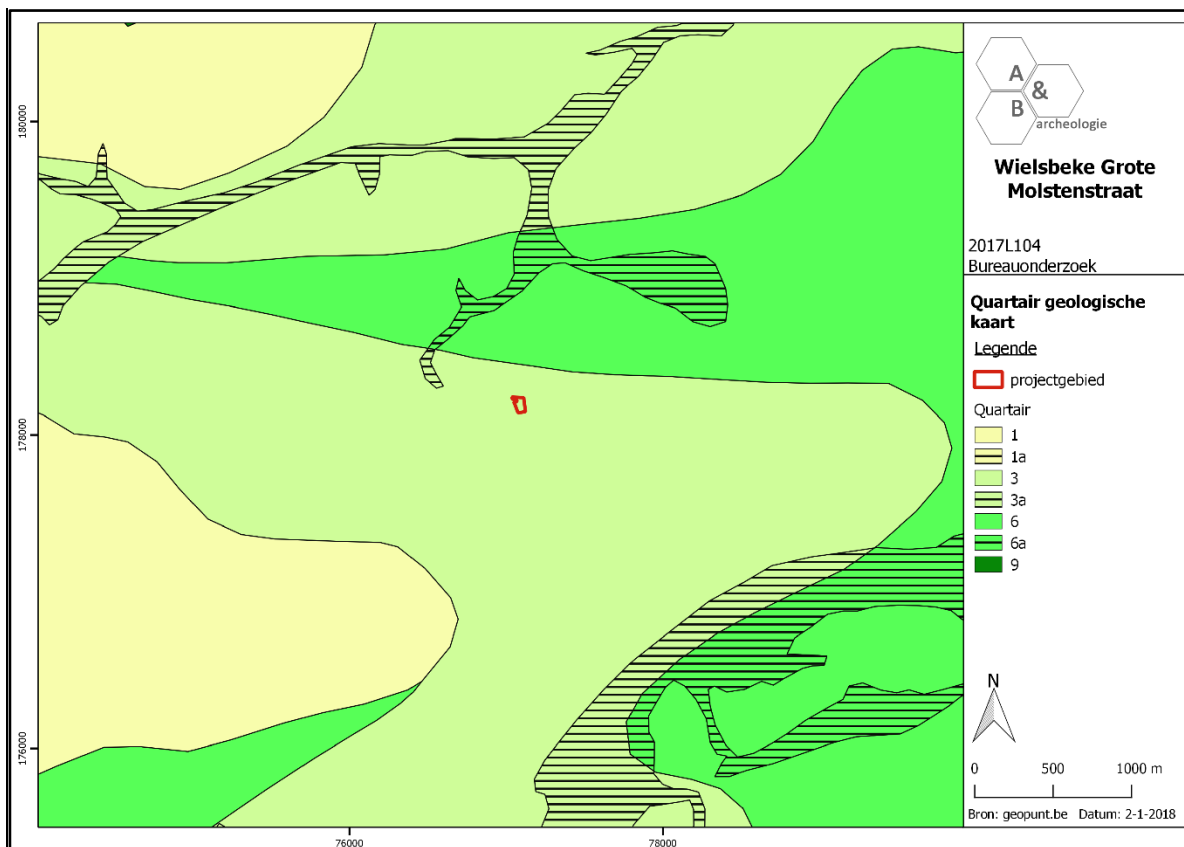
De Tertiaire opbouw ter hoogte van het plangebied bestaat uit de Formatie van Kortrijk meer bepaald het Lid van Moen. Deze eenheid kenmerkt zich met een grijze klei tot silt, overwegend kleihoudend en met voorkomen van kleilagen waarin *Nummulites planulatus* aanwezig zijn.

De Quartairgeologische kaart geeft aan dat de ondergrond in het plangebied bestaat uit het type 3 omschreven als volgt: niet Holocene en/of Tardiglaciale afzettingen bovenop de Pleistocene sequentie. Het betreft eolische afzettingen van zand tot silt van het Weichseliaan (laat-Pleistoceen), mogelijk Vroeg-Holoceen (code **ELPw**), mogelijk kunnen ook hellingsafzettingen van het Quartair (**HQ**) aanwezig zijn. Onderin zijn fluviatiele afzettingen van het Weichseliaan aanwezig (code **FLPw**).

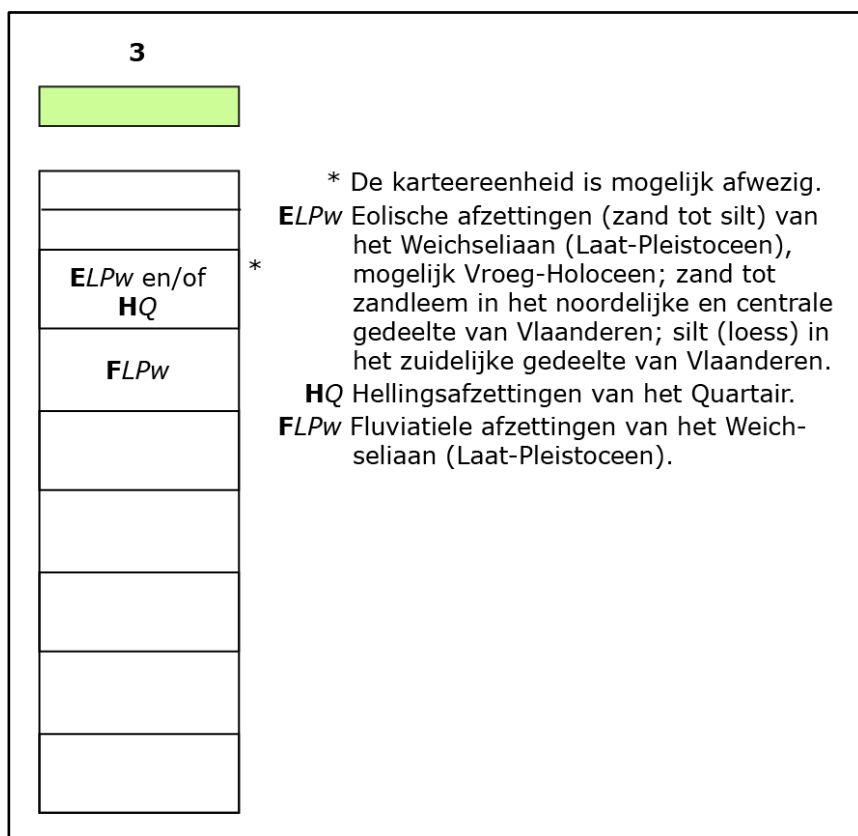
De geomorfologische kaart voor deze streek is niet voorhanden en kan dus niet worden afgebeeld.

Figuur 16 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 17 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 18 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart - type 3 (bron: geopunt.be).

2.4. Historische situering⁶

Enkele archeologische vondsten op Wielsbeeks grondgebied wijzen op een bewoning die teruggaat tot de Steentijden. Bij rechtekken van de Leie in de jaren 1970 werd ter hoogte van de voormalige dorpskern een bijl van bruingrijze vuursteen uit de Late Steentijd opgegraven. Vermoedelijk namen Frankische inwijkelingen delen van het reeds in cultuur gebracht kouterland van hun voorgangers over, de droge gemakkelijk bewerkbare gronden aan de Leieoevers. Zo ontstonden los van elkaar staande landbouwgemeenschappen in de nabijheid van de Leie. Wellicht is ook de dorpsnaam van Frankische oorsprong. Lange tijd heeft men het voorvoegsel "wiel" verklaard in de betekenis van draaikolk of snel stromend water. Waarschijnlijker is het toponiem afkomstig van een persoonsnaam: "Wiel", "Wilo" of "Wille". Samen met het achtervoegsel wordt dit: "de beek van Wille".

De eerste vermelding van het toponiem "Wilesbecke" komt voor in 1075, wanneer Albertus de Wilesbecke wordt genoemd in een akte met betrekking tot de proosdij van Harelbeke. Een bron die de plaats Wielsbeke noemt is de Summa Statutum uit 1092, waarin bisschop Radbod II van Doornik-Noyon opdracht geeft om het klooster van de Sint-Maartensabdij van Doornik weer op te richten. De kanunniken van de O.-L.-Vrouwekerk van Doornik schonken de opbrengsten van de altaren van o.m. "Vilesbeca" (Wielsbeke) en "Vivia" (Sint-Baafs-Vijve). Het altaarrecht en patronaatschap was door ene Erpulfus afgestaan aan de bisschop van Doornik-Noyon, die het aan de Sint-Maartensabdij van Doornik heeft geschonken. In 1141 wordt reeds het bestaan van een villa (grote landbouwuitbating) vermeld. In 1170 wordt voor het eerst de huidige vorm "Wielsbeke" gebruikt. Op burgerlijk-bestuurlijk vlak behoorde Wielsbeke tot het graafschap Vlaanderen, kasselrij Kortrijk, roede van Tielt. Het grondgebied van de huidige deelgemeente was doorheen het ancien régime verdeeld in diverse heerlijkheden, o.m. Ayshove (met foncier in Wielsbeke), Ten Broucke, van Ingelmunster, van Bauwede, van Bosterhout, ter Triest, van Meynaertstichele, burggraafschap van Vijve, etc. Vanouds behoort de parochie Wielsbeke tot het bisdom Doornik, dekenij Kortrijk (tot 1559).

Volgens Sanderus' Flandria Illustrata wordt in 1352 in de woning van ridder Michiel van Lembeke een kapel ter ere van 11.000 Maagden gesticht. Sommige bronnen situeren deze figuur als bewoner van het kasteel van Wielsbeke, andere vermoeden dat de kapel zich op de oude hoevesite "Hof ter Lembeek" bevond. Het leen en goed "Ten Broucke" was een heerlijkheid met lage rechtspraak, onder bevoegdheid van het Kasteel van Kortrijk en het Leenhof van Tielt. Ze had recht op een baljuw, onderbaljuw, sergeant en zeven schepenen, i.g. enkel bevoegd voor lage rechtspraak. Er waren vier achterlenen. De oudst gekende leenhouder in 1359 is Wouter van Harelbeke, enkele jaren later (1366) is het bezit al overgegaan op Johanne van Harelbeke. Via huwelijk gaat de heerlijkheid begin 15de eeuw over op Tristam Uuten Zwane, heer van Wakken. In 1484 geeft Filips Uuten Zwane het leen ten Broucke in pand aan Joris van Crombrugghe. Laatstgenoemde koopt de heerlijkheid in 1485. De Gentse familie de Crombrugghe (ook de la Douvie genoemd) bouwt er vermoedelijk een zomerresidentie. De heerlijkheid werd in leen gehouden van het Kasteel van Kortrijk en het Leenhof van Tielt.

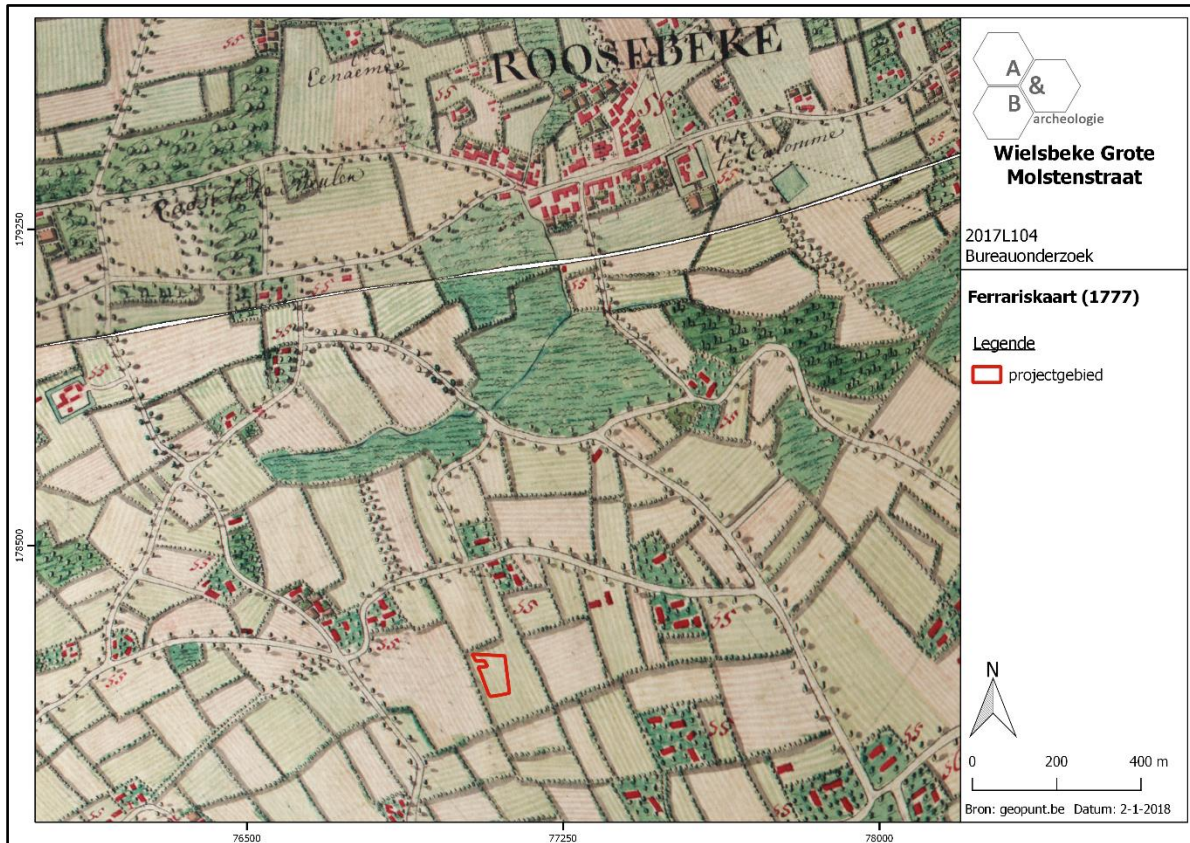
⁶ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2017: *Wielsbeke In Inventaris Onroerend Erfgoed*. Opgehaald van <https://inventaris.onroerenderfgoed.be> op 8/1/2018 en <https://nl.wikipedia.org/wiki/Wielsbeke>

De oudste Wielsbeekse kerkgeschiedenis is quasi onbekend, vermoed wordt dat een eerste kerkje langs de Leie gebouwd werd ca. 1400. Voorheen lag de kerk mogelijk op een andere plaats, bv. op de "Kokeldries", de oudste wijk in Wielsbeke. Een telling van de kasselrij Kortrijk uit 1469 verklaart dat de parochie 34 haarden telt, ca. 160 inwoners. Bij kerkelijke hervormingen in 1559 worden de bisdommen gesplitst. Voortaan behoren o.m. de parochies Wielsbeke en Sint-Baafs-Vijve tot het bisdom Gent, onder dekenij Tielt. De twee zusterparochies hadden lange tijd slechts één pastoor.

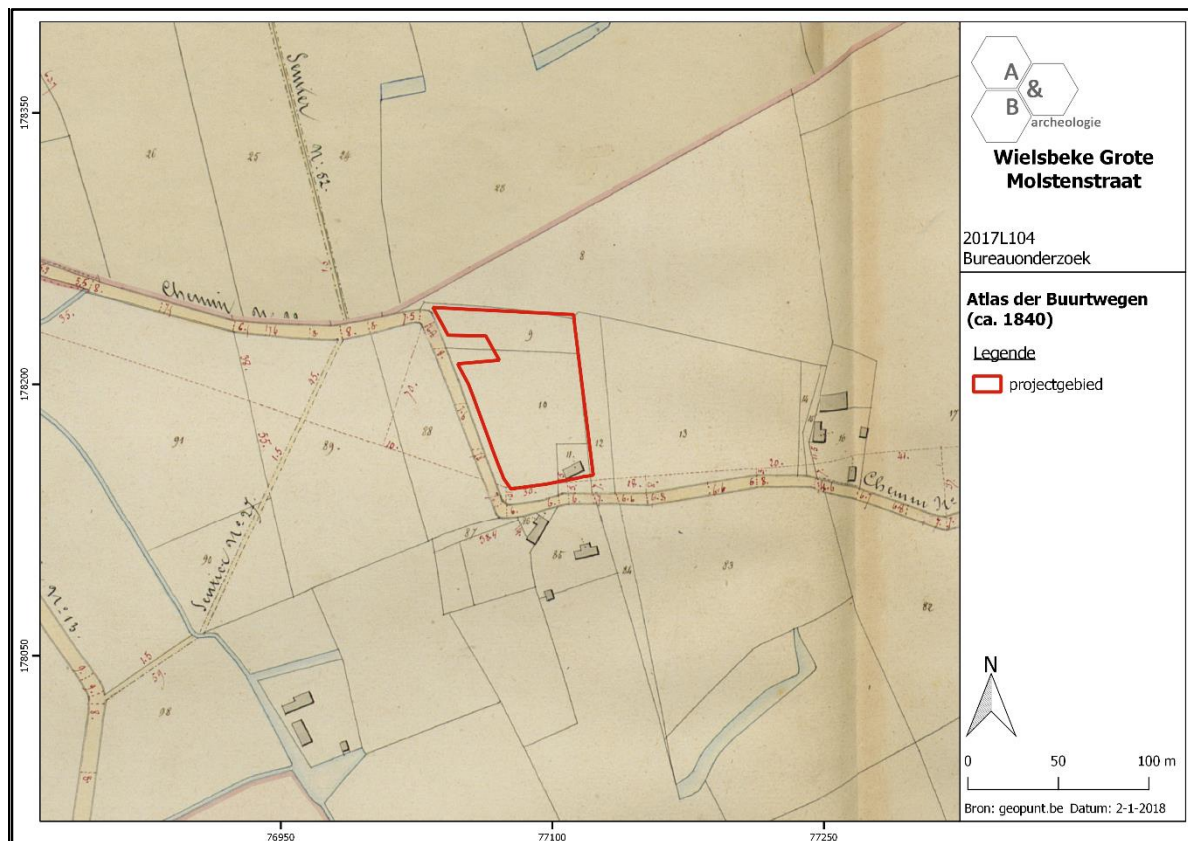
De oudste kaart die geraadpleegd kan worden betreft de Ferrariskaart uit de 18de eeuw. Op deze kaart bevindt het plangebied zich in een landelijk gebied met verspreide bewoning. Van de Grote Molstenstraat en de Stationstraat is nog geen sprake. De regio wordt vooral gekenmerkt door een vrij open landschap met akker- en weilanden. Heren der komen kleine bosjes met bewoning voor. Verder ten noorden bevindt zich de bewoningskern van 'Roosebeke'. Op de Atlas der Buurtwegen (1841) wordt de Stationstraat en een deel van Grote Molstenstraat aangegeven. In het zuidoosten van het plangebied wordt een woning aangegeven, die wellicht correspondeert aan de huidige leegstaande woning. De rest van het plangebied wordt ingenomen als landbouwgebied, ingedeeld in een groot en klein perceel. De kaart van Vandermaelen (1846-1854) en de kaart van Popp (1842-1879) tonen eenzelfde indeling.

Op de topografische kaarten van 1862 en 1910 is de woning nog te zien. Ook is de oude spoorlijn te zien, op een 150-tal meter ten noorden van het plangebied. Ten noordwesten wordt het station aangegeven.

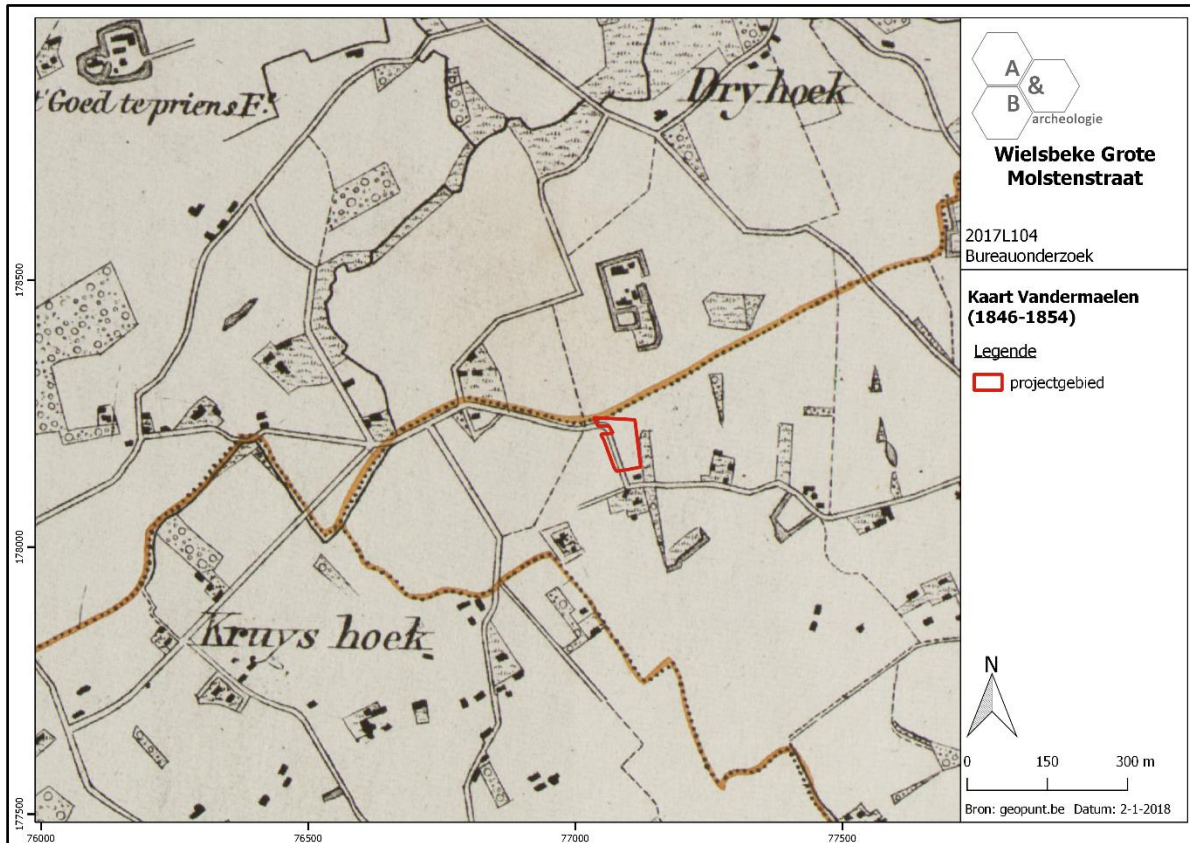
De vroegste luchtfoto betreft een orthofoto uit 1971. De kwaliteit en resolutie is vrij laag, maar toch is hierop het terrein te herkennen. In het noorden is de hangaar te zien en in het zuidoosten de woning. Het centrale deel wordt ingenomen als landbouwzone. In het noorden lijkt de spoorlijn nog zichtbaar. Op de luchtfoto's van 1991, 2003 en 2016 blijft de situatie voor het plangebied ongewijzigd. Wel wordt het gebied rondom sterk ontwikkeld en uitgebreid. De voormalige spoorlijn is hierbij volledig verdwenen.

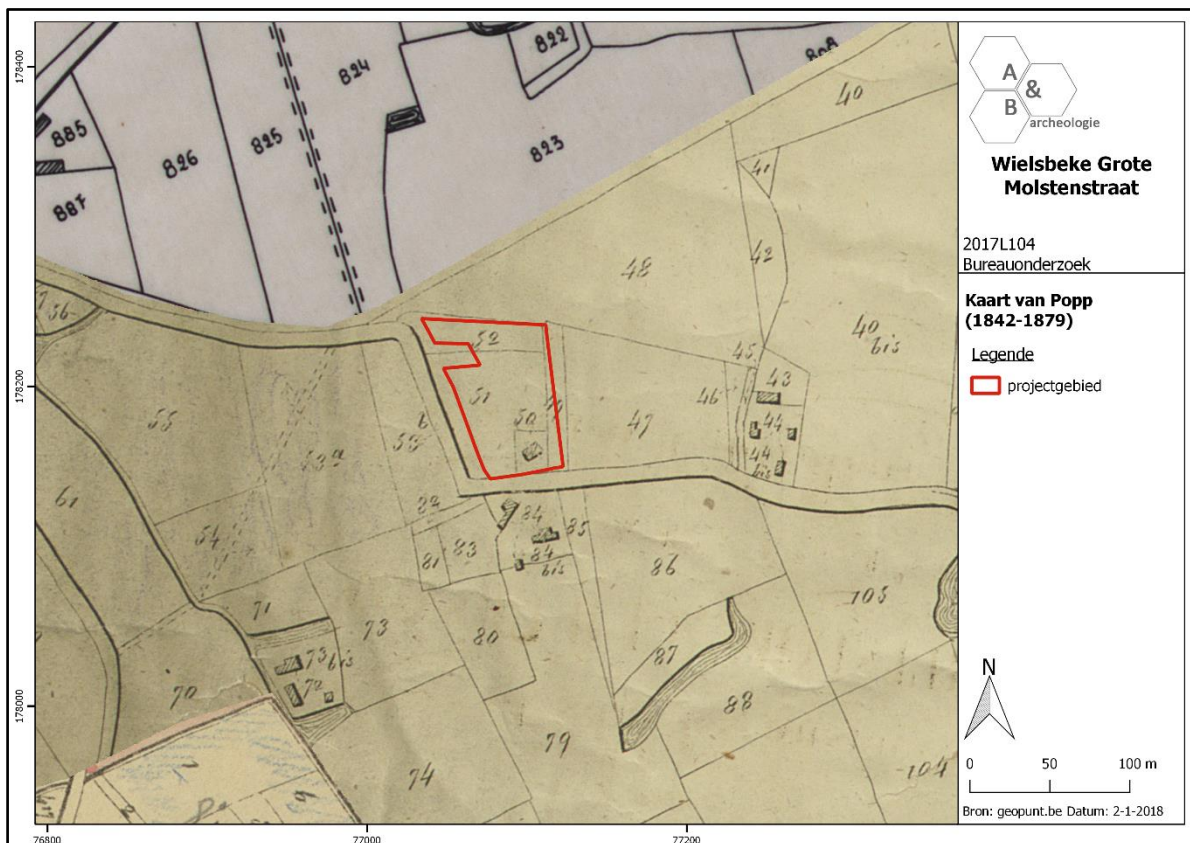
Figuur 19 Uitsnede uit de Ferrariskaart (bron: geopunt.be).

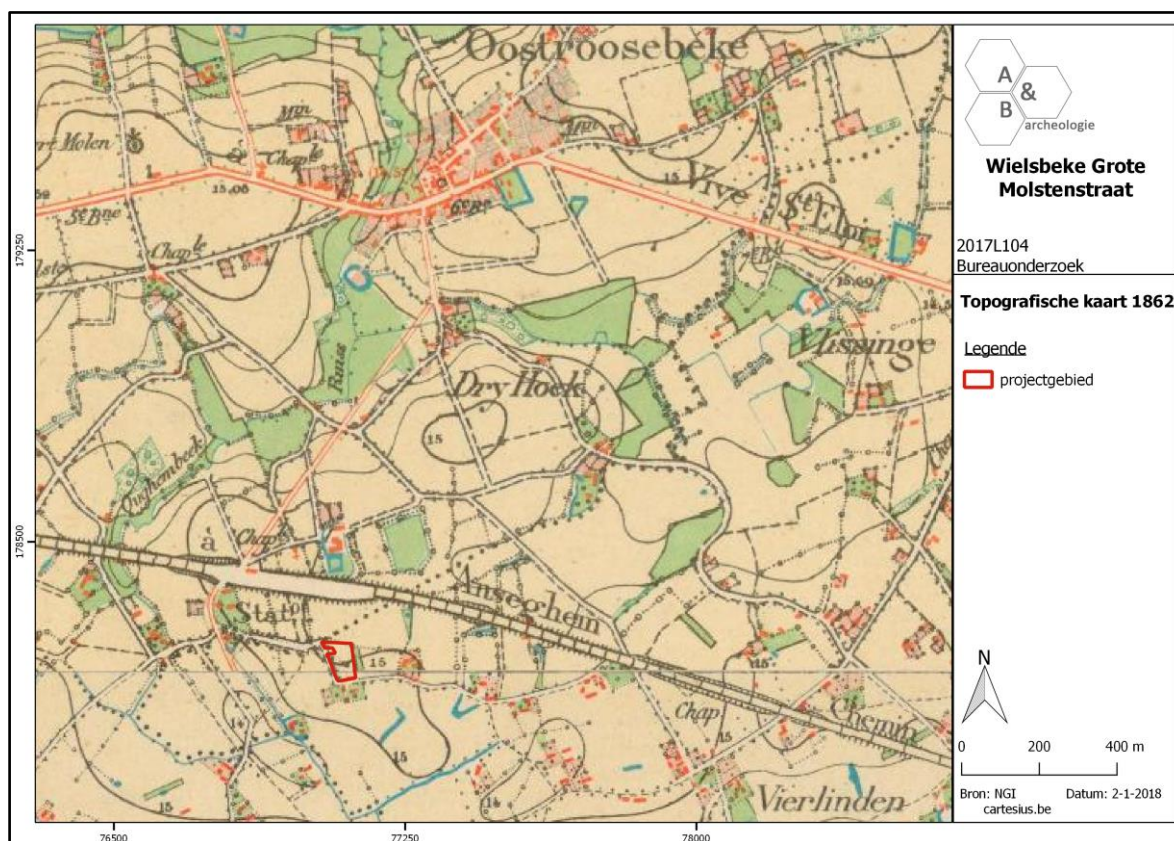
Figuur 20 Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen (bron: geopunt.be).

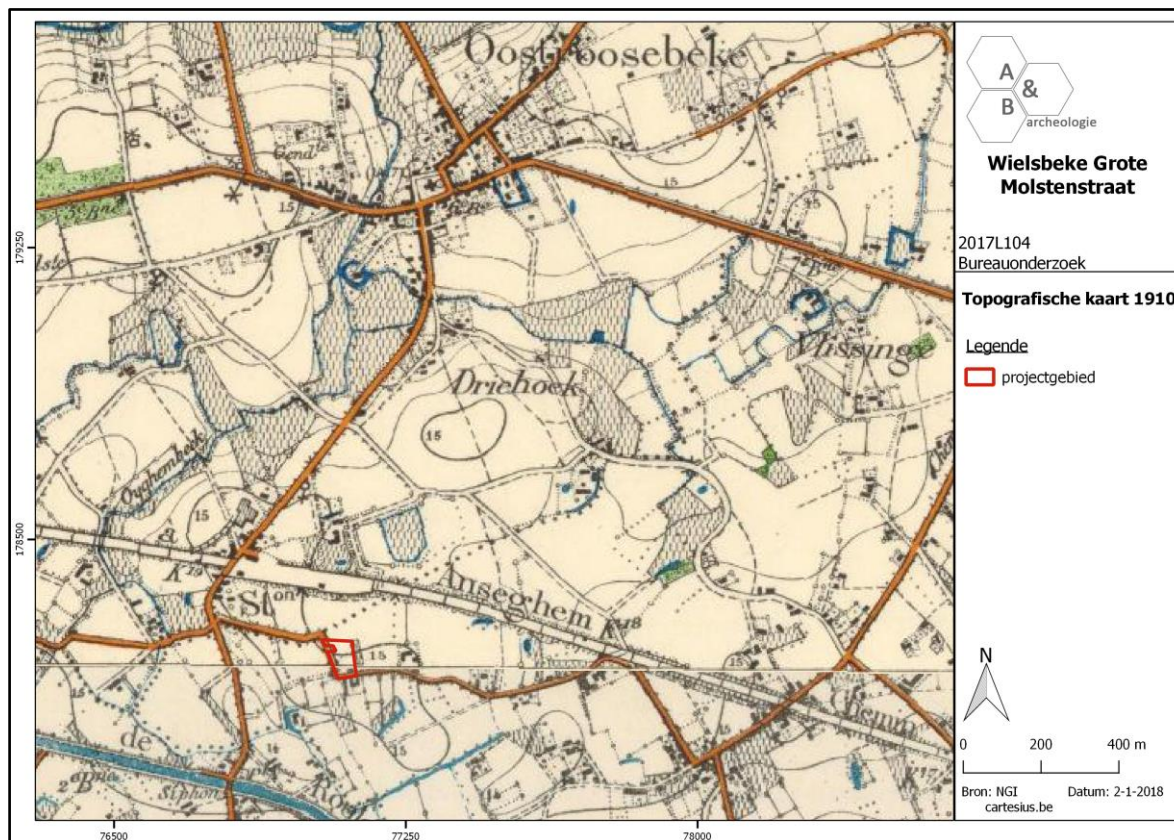
Figuur 21 Uitsnede uit de kaart van Vandermaelen (bron: geopunt.be).

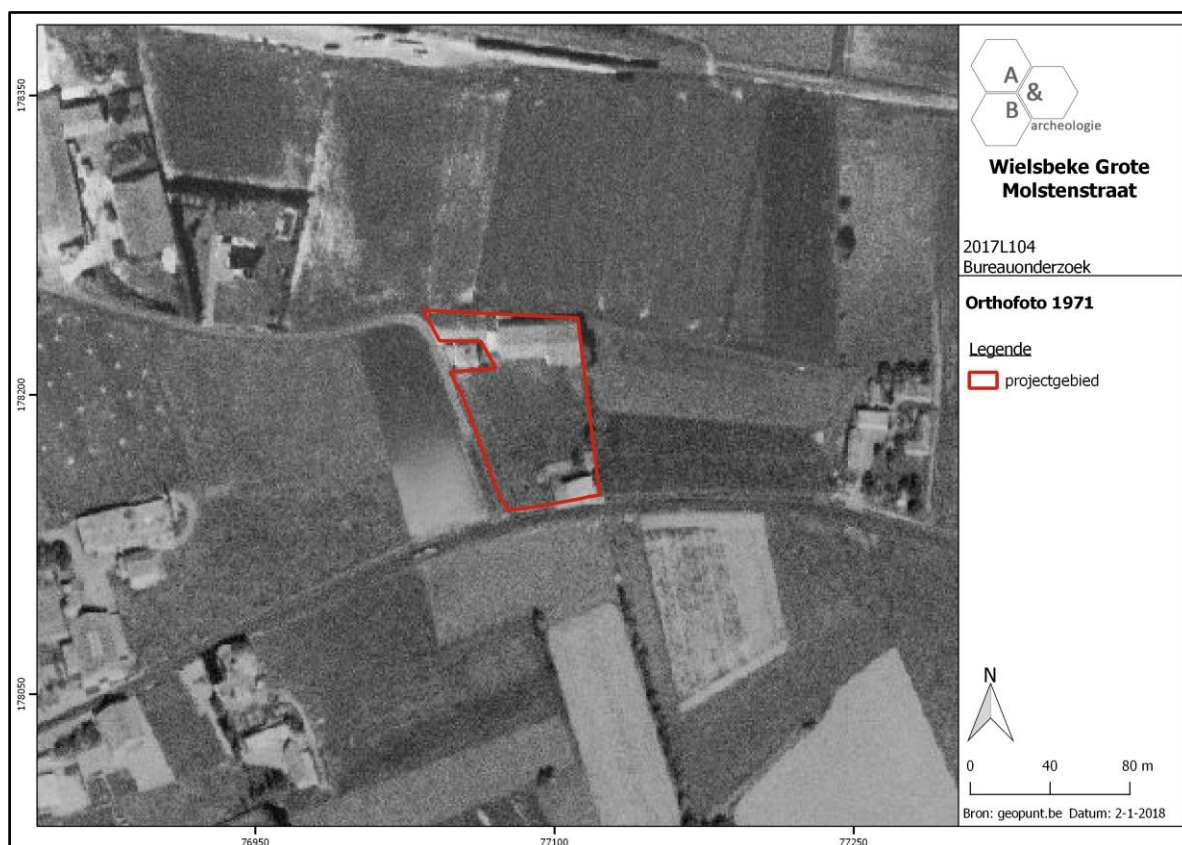
Figuur 22 Uitsnede uit de kaart van Popp (bron: geopunt.be).

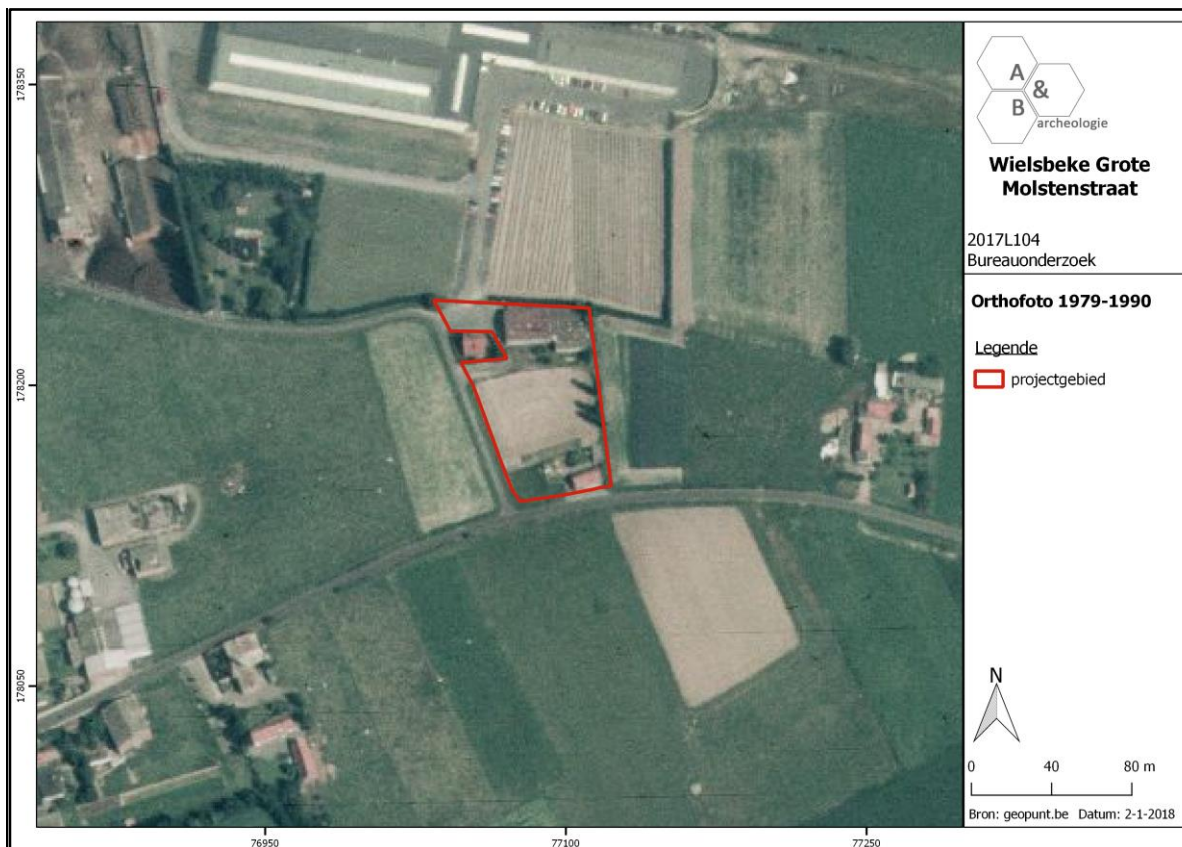
Figuur 23 Uitsnede uit de Topografische kaart van 1862 (bron: cartesius.be en NGI).

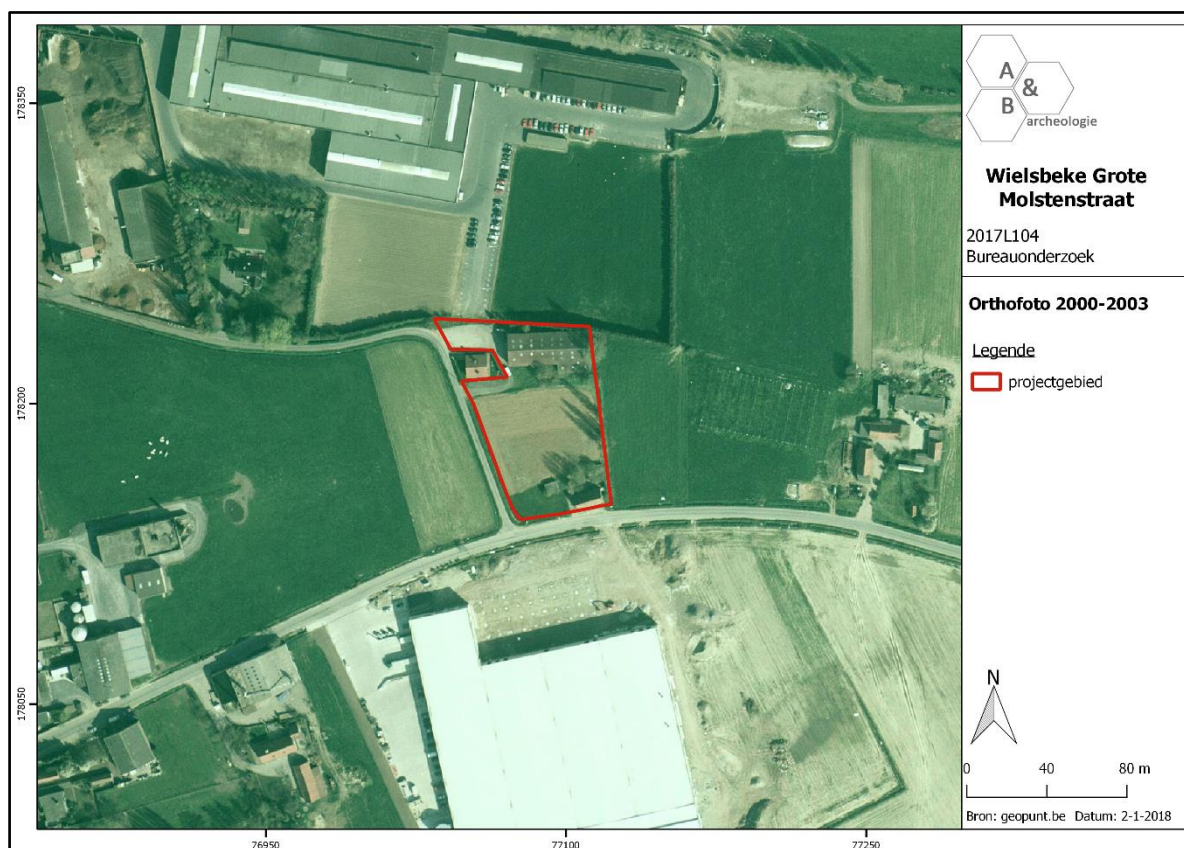
Figuur 24 Uitsnede uit de Topografische kaart van 1910 (bron: cartesius.be en NGI).

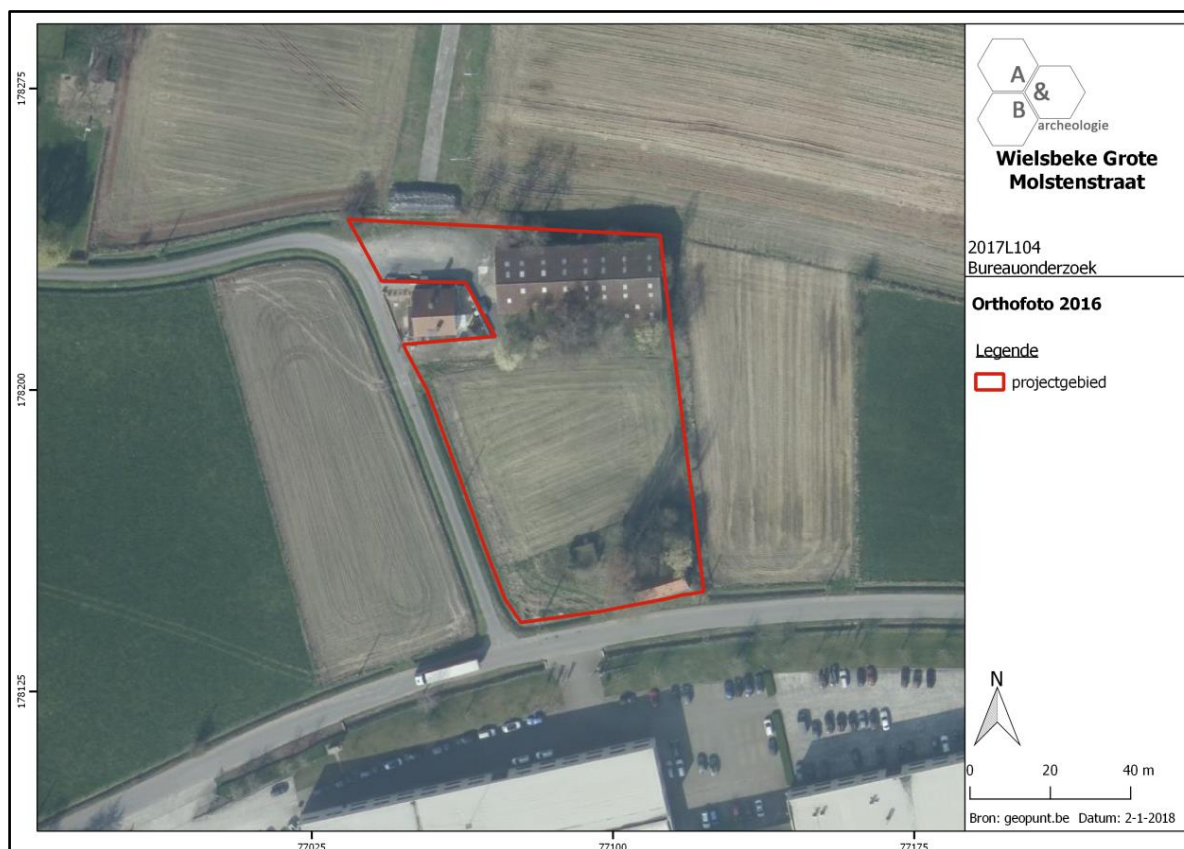
Figuur 25 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1971 (bron: geopunt.be).

Figuur 26 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1990 (bron: geopunt.be).

Figuur 27 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2003 (bron: geopunt.be).

Figuur 28 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2016 (bron: geopunt.be).

2.5. Archeologische situering

Op de Centrale Archeologische Inventaris worden in de omgeving van het projectgebied enkele sites aangegeven, die hiernavolgend besproken worden.

Ten zuiden van het plangebied ter hoogte van de Splenterbeekstraat bevindt zich CAI ID 76713⁷. Binnen deze zone werden in eerste instantie proefsleuven aangelegd gevolgd door een opgraving in 2005. Hierbij werden diverse Romeinse brandrestengraven aangetroffen alsook bewoningssporen uit deze periode. Ook werd een hoofdgebouw en waterput uit de volle middeleeuwen opgegraven en onderzocht. Mogelijk werd ook een tweeschepig hoofdgebouw uit de vroege middeleeuwen aangesneden. Als laatste werden enkele silexartefacten teruggevonden in een secundaire positie.

Verder ten zuiden van het plangebied werden bij werkzaamheden aan de Leie vondsten aangetroffen uit de steentijd, ijzertijd en Romeinse periode (CAI ID 70260)⁸. De vondsten kwamen aan het licht bij het rechte trekken van de Leie en werden kort na de ontdekking mechanisch vernietigd. Mogelijk zou zich ook een kreek bevonden hebben die zou dateren uit de ijzertijd. Nog ten zuiden bevindt zich een laatmiddeleeuwse site met walgracht ter hoogte van de Munkenhofdreef en de Leie (CAI ID 74273). De gebouwen en een deel van de omgrachting zijn hierbij nog bewaard. Ook aan de Ter Lindenstraat bevindt zich een laatmiddeleeuwse site met walgracht (CAI ID 74272). Hiervan is de gracht niet meer bewaard. Bij de bouw van een ontmoetingscentrum aan de Laurierstraat in Ooigem werden sporen teruggevonden uit de late ijzertijd (CAI ID 77049). Het gaat onder meer om een houtskoolrijke kuilen enkele losse fragmenten van dakpannen uit een latere periode. In het centrum van Ooigem bevindt zich de Sint-Brixiuskerk (CAI ID 76513). In de kerk werden fragmenten gevonden van Romeinse dakpannen, maalstenen in arkose en eifelbasalt en stukken Doornikse kalksteen. Daarnaast werden scherven uit de laat-Karolingische periode vastgesteld samen met roodbeschilderd aardewerk uit de volle middeleeuwen. Het eerste stenen kerkje zou dateren uit het begin van de 13de eeuw, gebouwd bovenop een oudere begraafplaats. Ooigem zelf wordt reeds vermeld in een oorkonde uit het midden van de 11de eeuw. Het archeologisch onderzoek bestond uit een controle van werkzaamheden door Despriet in 1982⁹.

Ten westen werd aan de Leegstraat en het zogenaamde Spookkasteel in Oostrozebeke een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd gevolgd door een opgraving (CAI ID 150753 en 210150)¹⁰. Er werden sporen gevonden uit de Romeinse tijd waaronder een klein grafveld met enkele brandrestengraven met bijgaven. Één graf bleek omsloten te zijn door een cirkelvormige greppel. Daarnaast werden sporen aangetroffen uit de vroege en volle middeleeuwen. Een duidelijke gebouwstructuur kon in de palenzettingen niet onderscheiden worden.

Ten oosten van het plangebied werden twee opgravingen in Wielsbeke aan de Lobeekstraat en de Maurissensstraat uitgevoerd dit sporen opleverden uit de bronstijd en de Romeinse periode. Uit de bronstijd dateren een drietal kringgreppels en sporen die wijzen op bewoning. Uit de Romeinse periode werden diverse brandrestengraven teruggevonden voorzien van bijgaven, alsook sporen van

⁷ Hoorne 2006

⁸ Despriet 1975

⁹ Despriet 1982

¹⁰ Eggermont en Van Heymbeeck 2014

bewoning. De opgravingen wijzen duidelijk op een dense bewoning in de bronstijd en Romeinse periode. De sites situeren zich op ca. 1km ten oosten van het plangebied. Landschappelijk en bodemkundig gezien komen deze op een gelijkaardig gebied voor.

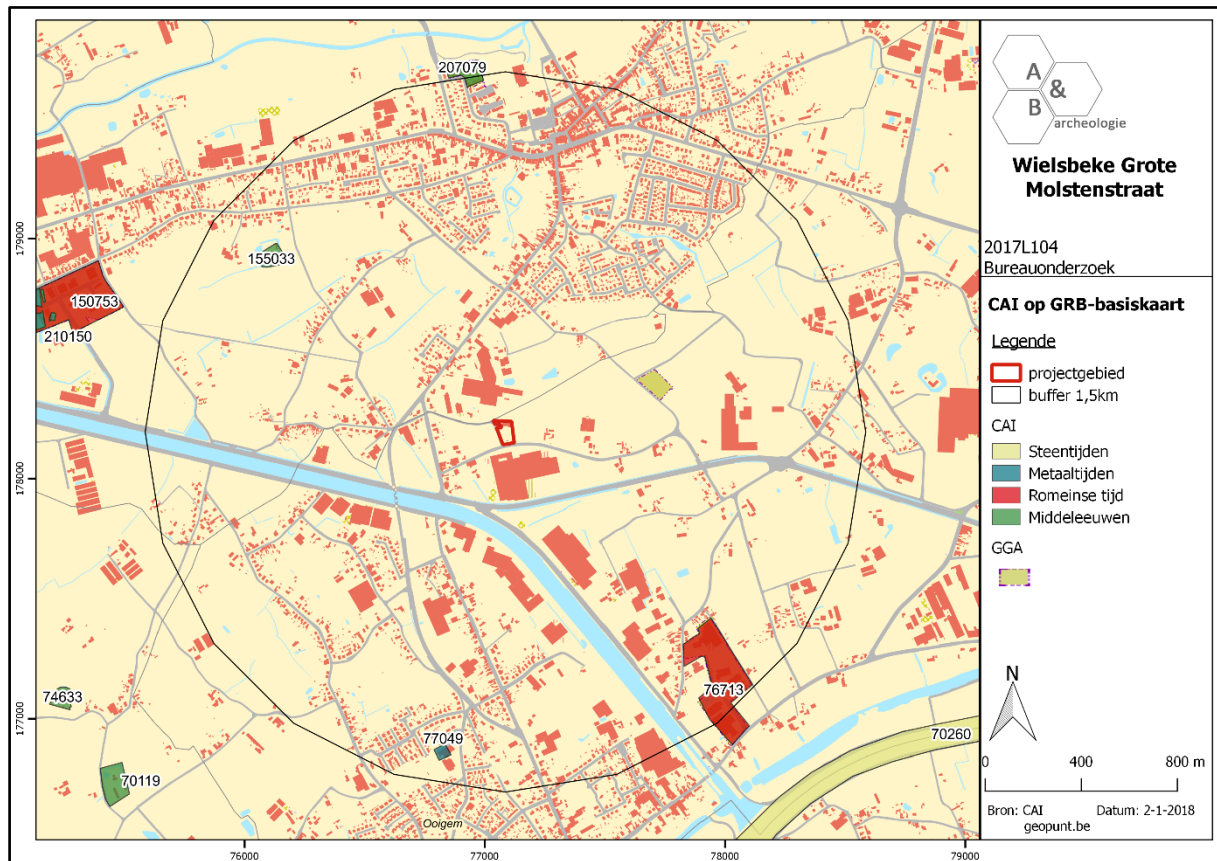
Ten noordoosten bevindt zich het Goed te Priems (CAI ID 155033)¹¹. De voormalige herenhoeve zou teruggaan tot het einde van de 13de eeuw bestaande uit een woonhuis en een neerhof elk geheel of gedeeltelijk omgeven door een walgracht. Twee archeologische onderzoeken werden uitgevoerd. Het archeologisch onderzoek van het woonhuis in 1982: op een opgehoogde woonheuvel werden oudere bouwresten van zgn. "moeffen" gevonden waarvan het formaat wijst op een datering in de 2de helft en het eind van de 13de eeuw. Talrijke losse vondsten werden verzameld, zoals aardewerk, glas, been en metaal die typologisch van het eind van de 13de eeuw - begin 14de eeuw tot heden kunnen gedateerd worden. Het woonhuis kende minstens 4 opeenvolgende vergrotingen. In 1983 werd ten zuiden van het woonhuis, binnen de met walgracht omgeven woonheuvel, een fundering van Doornikse kalksteen aangesneden bij grondwerken. Mogelijk gaat het hier om de resten van een nog oudere kern, die aan het eind van de 13de eeuw aan nieuwe behoeften werd aangepast. Archeologisch onderzoek van de walgracht: de oudste fase van de gracht was aan de oostelijke zijde versterkt met houten paalwerk als scheiding tussen woonheuvel en gracht. Op de bodem werden enkele scherven blauwgrijs aardewerk aangetroffen. 2de fase (14de-15de eeuw): scherven blauwgrijs aardewerk en handgevormde bakstenen (formaat 14x7x28,5); 3de fase (2de kwart 16de eeuw): de gracht is reeds gedeeltelijk opgevuld; puin, scherven en steengoed; 4de fase: verdere opvulling van de gracht: 17de-18de eeuw. De aan het eind van de 18de eeuw ten dele opgevulde gracht werd in de 19de eeuw met een massieve puinlaag opgevuld en in een recent verleden nog geëffend.

Ten noorden aan de Mandel en de Meersstraat bevindt zich CAI ID 207079¹². Hier werd een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd naar aanleiding van een nieuwe woonverkaveling. Bij het vooronderzoek werden enkele kuilen en paalsporen gevonden uit de middeleeuwse periode waarin scherven grijs en handgevormd aardewerk werden teruggevonden. De sporen bevinden zich in de alluviale afzettingen van de Mandel en situeren zich net op de rand van een bewoningsareaal dat zich vlak buiten het plangebied zou bevinden.

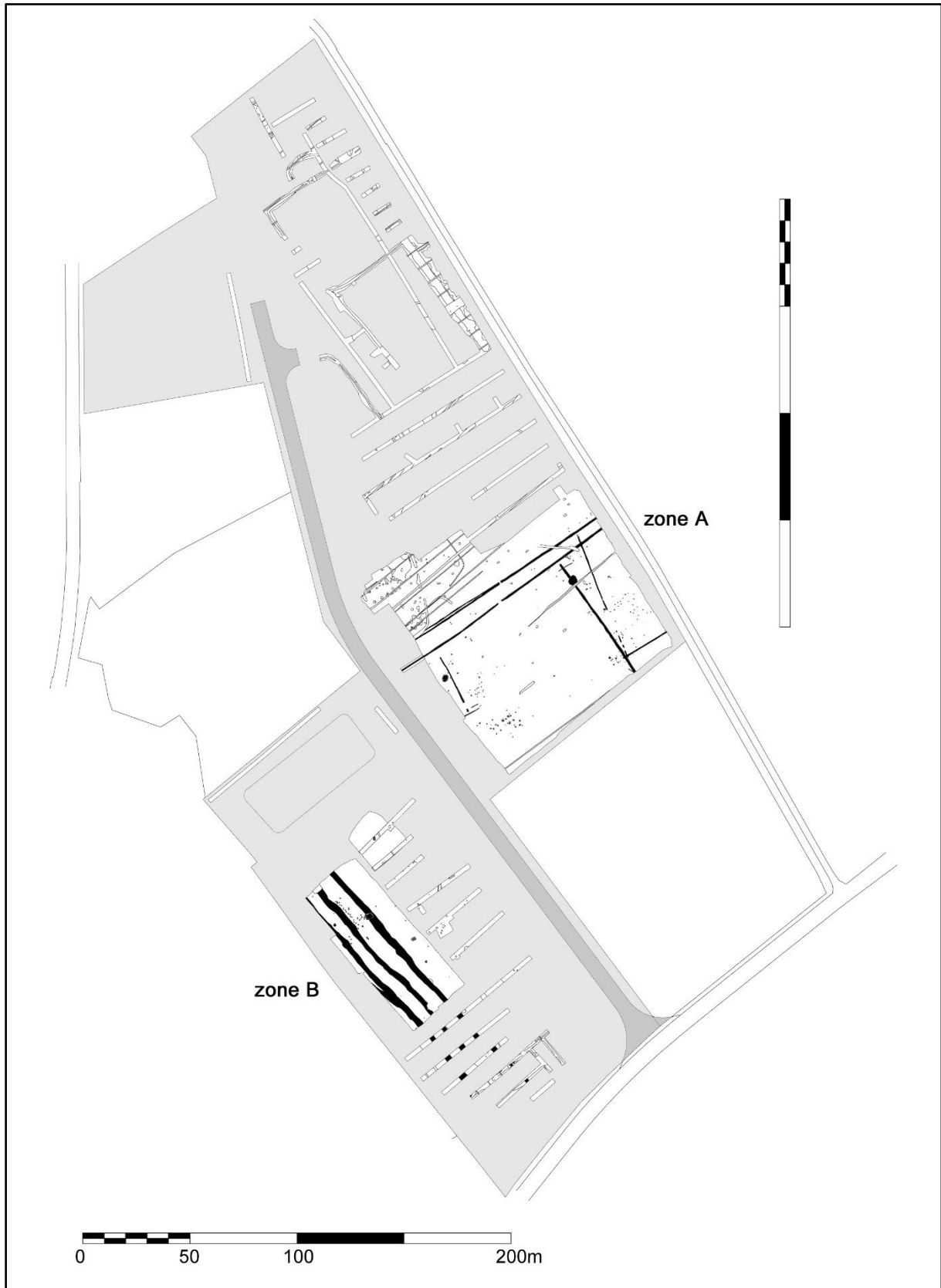
Het archeologisch kader geeft een hoog archeologisch potentieel aan voor het plangebied, gezien de diverse archeologische onderzoeken die uitgevoerd werden in de regio waarbij sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode en middeleeuwen werden teruggevonden. De aanwezigheid voor *in situ* steentijdartefacten wordt klein geacht, gezien de bodemkundige gegevens. Wel kunnen steentijdartefacten aangetroffen worden in een secundaire context.

¹¹ Despriet 1983

¹² Ryssaert 2014

Figuur 29 Uitsnede uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) (bron: geopunt.be en CAI).

Figuur 30 Allesporenkaart van de opgravingen aan de Splinterbeekstraat (kaart aangereikt door Johan Hoorne).

Figuur 31 Kringgreppel uit de bronstijd aangetroffen in Wielsbeke aan de Lobeekstraat (sfeerbeeld – bron: Monument Vandekerckhove nv.).

Figuur 32 Zicht op de bijgaven meegegeven in een Romeins brandrestengraf (Wielsbeke – Lobeekstraat – bron: Monument Vandekerckhove nv.).

3. Synthese

3.1. Archeologisch verwachtingspatroon

Op basis van de bureaustudie kan volgend verwachtingspatroon vooropgesteld worden:

- Op basis van de 18de-eeuwse cartografische bronnen kan gesteld worden dat geen bewoning aanwezig was binnen de grenzen van het plangebied. Het terrein is tijdens deze periode in gebruik als landbouwgebied en blijft grotendeels zo tot op het moment van schrijven. In het begin van de 19de eeuw wordt een woning opgetrokken in het zuidoosten die momenteel nog aanwezig is. Ook wordt kort voor 1971 een hangaar opgetrokken in het noorden.
- Voor de periode voor de 18de eeuw zijn geen bronnen beschikbaar waardoor de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet kan gestaafd worden.
- Het volledige plangebied heeft een oppervlakte van ca. 5745m² groot. Het grootste deel van het terrein is onverstoord en in gebruik als akkerland. In het noorden en het zuidoosten zal de hangaar en de aanwezige leegstaande woning enige impact in de bodem teweeg gebracht hebben, echter in beperkte mate en omvang.
- De geplande werken omvatten twee luiken. In eerste instantie zullen de bestaande gebouwen (woning, bijgebouwen en hangaar) afgebroken worden, de aanwezige bomen geroid en de verhardingen uitgebroken. Nadien zullen twee grote gebouwen opgetrokken worden die elk voorzien zijn van meerdere interne units, 15 KMO-loten in totaal, met oppervlaktes tussen 144 en 252m². Daarnaast worden verhardingen voorzien met parkeerplaatsen. Langs de zuidelijke en westelijke zijde zullen kleine groenzones aangelegd worden. De geplande werken zullen een aanzienlijke impact hebben op het bodemarchief.
- Het archeologisch kader geeft een hoog archeologisch potentieel aan voor het plangebied, gezien de diverse archeologische onderzoeken die uitgevoerd werden in de regio waarbij sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode en middeleeuwen werden teruggevonden. De aanwezigheid voor *in situ* steentijdartefacten wordt klein geacht, gezien de bodemkundige gegevens. Wel kunnen steentijdartefacten aangetroffen worden in een secundaire context.

3.2. Afweging verder vooronderzoek

Bij de afweging voor een verder vooronderzoek worden alle gegevens van de bureaustudie geëvalueerd om zodoende een uitspraak te kunnen doen. In eerste instantie wordt gekeken naar de methodes met geen of het minste impact in de bodem. Deze onderzoeken vallen onder de noemer 'verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem' (landschappelijk bodemonderzoek, geofysisch onderzoek en veldkartering/metaaldetectie). Indien uit deze onderzoeken de afwezigheid van een archeologische site niet gestaafd kan worden, dient men verder over te gaan tot een 'vooronderzoek met ingreep in de bodem' (verkenkend en waarderend archeologisch booronderzoek, proefsleuven

en proefputten). In het geval een archeologische site aanwezig is, dient men eerst te proberen deze *in situ* te behouden. Indien dit niet mogelijk is, is een verdere opgraving noodzakelijk.

De geplande werken omvatten twee luiken. In eerste instantie zullen de bestaande gebouwen (woning, bijgebouwen en hangaar) afgebroken worden, de aanwezige bomen geroid en de verhardingen uitgebroken. Nadien zullen twee grote gebouwen opgetrokken worden die elk voorzien zijn van meerdere interne units, 15 KMO-loten in totaal, met oppervlaktes tussen 144 en 252m². Daarnaast worden verhardingen voorzien met parkeerplaatsen. Langs de zuidelijke en westelijke zijde zullen kleine groenzones aangelegd worden. De geplande werken zullen een aanzienlijke impact hebben op het bodemarchief.

De geplande werken zullen een nefaste impact hebben op het bodemarchief en bijgevolg op het archeologische erfgoed over het volledige plangebied. Het archeologisch kader geeft een hoog archeologisch potentieel aan voor het plangebied. In de regio werden enkele archeologische onderzoeken uitgevoerd waarbij sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode en middeleeuwen werden teruggevonden. De aanwezigheid voor *in situ* steentijdartefacten wordt klein geacht, gezien de bodemkundige gegevens. Wel kunnen steentijdartefacten aangetroffen worden in een secundaire context. Er dient bijgevolg verder vooronderzoek te gebeuren.

3.3. Verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

- Landschappelijk bodemonderzoek

Dit type onderzoek heeft tot doel de aardkundige opbouw en ontstaansgeschiedenis van de ondergrond en het landschap te kennen door middel van boringen of profielputten. Met deze methode kan met een minimale impact in de bodem toch heel wat informatie verkregen worden. De methode wordt binnen de archeologie vooral aangewend om het bodemkundig potentieel na te gaan voor de aanwezigheid van goed bewaarde steentijdsites.

Gezien de locatie van het terrein en de bodemkundige gegevens die ter beschikking zijn, is een landschappelijk booronderzoek niet nodig. Er zijn geen aanwijzingen voor begraven archeologische niveaus of de aanwezigheid van een complexe stratigrafie.

- Geofysisch onderzoek

Geofysisch onderzoek heeft tot doel om antropogene fenomenen te onderscheiden van natuurlijk sediment of om een morfologische reconstructie van het natuurlijke landschap te maken, door contrasten in elektrische, elektromagnetische en magnetische kenmerken van de ondergrond te meten. Ook kent deze methode haar nut bij het opsporen van explosieven. Onder dit type onderzoek vallen verschillende opsporingstechnieken: magnetometrie, weerstandsmetingen, grondradar enz.

Deze onderzoeksmethode is niet nodig om uit te voeren aangezien geen aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van sporen en structuren uit de Eerste Wereldoorlog of de aanwezigheid van begraven bakstenen structuren die op te sporen zijn via deze techniek.

- Veldkartering en metaaldetectie

Bij een veldkartering of oppervlakteprospectie wordt een visuele inspectie gedaan van het terreinoppervlak voor de aanwezigheid van archeologisch vondstmateriaal, zoals aardewerk of silexartefacten. Metaaldetectie betreft het opsporen van metalen voorwerpen door middel van een metaaldetector. De toplaag, ca. 20cm diep, wordt hierbij afgezocht door middel van parallelle looplijnen met of zonder een bepaalde tussenafstand.

In dit geval zijn beide onderzoeksmethodes niet zinvol om uit te voeren en kunnen dus buiten beschouwing genomen worden. Er zijn geen aanwijzingen voor sites, zoals kampen of slagvelden, die zich manifesteren in de teelaarde door middel van mobiele artefacten (*ferro* en *non-ferro*).

3.4. Verder vooronderzoek met ingreep in de bodem

- Verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek

Een verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel om archeologische sites op te sporen door middel van boringen. Via de boringen kunnen begraven niveaus teruggevonden worden waarin zich bv. *in situ* steentijdartefacten kunnen bevinden. De boringen worden volgens een bepaald grid met optimale spreiding opgesteld.

In dit geval is deze onderzoeksmethode niet van toepassing aangezien geen aanwijzingen zijn voor begraven archeologische niveaus of een complexe stratigrafie.

- Proefsleuven en proefputten

Het doel van proefsleuven en proefputten is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van een terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Op die manier kan er een optimale inschatting gemaakt worden van het kennispotentieel aangezien deze methode informatie verschaft omtrent verspreiding, bewaring, aard en datering van de aangetroffen archeologische sporen.¹³

Gezien het archeologische potentieel, de oppervlakte van het terrein en de aard van de geplande werken is een verder vooronderzoek in de vorm van proefsleuven noodzakelijk.

Het totale terrein is 5745m² groot. Hiervan dient 10% oftewel 575m² onderzocht te worden door middel van proefsleuven. Aanvullend hierbij moet nog voor 2,5% oftewel 144m² aan kijkvensters, dwars- of volgsleuven aangelegd te worden. In totaal wordt zo 12,5% oftewel 719m² onderzocht. Het sleuvenplan, de richtlijnen en onderzoeksvragen worden voorgesteld in het programma van maatregelen.

¹³ HANECA et al. 2016.

3.5. Beantwoording onderzoeksvragen

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?

Het archeologisch kader geeft een hoog archeologisch potentieel aan voor het plangebied, gezien de diverse archeologische onderzoeken die uitgevoerd werden in de regio waarbij sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode en middeleeuwen werden teruggevonden. De aanwezigheid voor *in situ* steentijdartefacten wordt klein geacht, gezien de bodemkundige gegevens. Wel kunnen steentijdartefacten aangetroffen worden in een secundaire context. Het historisch kader geeft aan dat het plangebied lange tijd in gebruik is als landbouwgebied. Pas in het begin van de 19de eeuw komt een woning voor in het zuidoosten.

- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?

Het volledige plangebied heeft een oppervlakte van ca. 5745m² groot. In het noorden bevindt zich een hangaar met een licht verharde toegangsweg en in het zuidoosten is een leegstaande woning met twee kleine bijgebouwtjes aanwezig. Deze structuren zullen enige impact in de bodem veroorzaakt hebben, echter in beperkte mate en omvang.

- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?

Neen.

- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?

De geplande werken omvatten twee luiken. In eerste instantie zullen de bestaande gebouwen (woning, bijgebouwen en hangaar) afgebroken worden, de aanwezige bomen gerooid en de verhardingen uitgebroken. Nadien zullen twee grote gebouwen opgetrokken worden die elk voorzien zijn van meerdere interne units, 15 KMO-loten in totaal, met oppervlaktes tussen 144 en 252m². Daarnaast worden verhardingen voorzien met parkeerplaatsen. Langs de zuidelijke en westelijke zijde zullen kleine groenzones aangelegd worden. De geplande werken zullen een aanzienlijke impact hebben op het bodemarchief. De geplande werken zullen een nefaste impact hebben op het bodemarchief en bijgevolg op het archeologische erfgoed over het volledige plangebied.

- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?

De aan- of afwezigheid van een archeologische site kan niet vastgesteld worden op basis van het bureauonderzoek. Echter gezien de omliggende sites is er een hoge kans op het aantreffen van archeologische sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode en middeleeuwen.

- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

Het verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject. De geplande werken worden pas ontwikkeld onder opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een vergunning, waardoor het economisch niet aan te raden is voorafgaand al kosten te investeren voor een sleuvenonderzoek. Daarnaast dient de hangaar, de leegstaande woning en de bijgebouwtjes afgebroken te worden en de bomen gerooid. De bestaande gebouwen mogen enkel tot op het maaiveldniveau afgebroken worden en de bomen mogen enkel gekapt worden tot op het maaiveldniveau. Pas na afronding van het vooronderzoek mag de verdere uitbraak gebeuren, dit om het mogelijk archeologische erfgoed te vrijwaren.

Nadien kan het proefsleuvenonderzoek uitgevoerd worden over het volledige terrein met een totale oppervlakte van ca. 5745m². Het proefsleuvenonderzoek heeft als doel om het archeologisch potentieel van het terrein in kaart te brengen. Zijn er archeologische sporen aanwezig? Behoren deze tot één of meerdere periodes? Daarnaast is het ook belangrijk om de verstoringsgraad in kaart te brengen. Zijn de sporen goed bewaard? Kunnen er verstoringszones afgebakend worden? Kunnen de resultaten gekoppeld worden aan het eerder uitgevoerd onderzoek? Afsluitend is het belangrijk om alle gegevens samen te beschouwen om zodoende een uitspraak te kunnen doen over het potentieel van het terrein. Hierbij wordt afgewogen of verder onderzoek nodig is in de vorm van een opgraving, over een deel of volledig het terrein, of kan er overgegaan worden tot een vrijgave bij afwezigheid van archeologische sporen.

4. Samenvatting

Het terrein, gelegen in Wielsbeke, bevindt zich ter hoogte van de Grote Molstenstraat en de Stationstraat in de provincie West-Vlaanderen. Het plangebied, met een oppervlakte van ca. 5745m², wordt ingesloten aan de westelijke zijde door de Stationstraat en aan de zuidelijke zijde door de Grote Molstenstraat. Langs de oostelijke en noordelijke kant bevinden zich landbouwgronden. Het terrein wordt voor het grootste deel ingenomen als akkerland. In het noorden bevindt zich een grote hangaar van ca. 750m² met een licht verharde toegangsweg in kiezels en asfalt. In het uiterste zuidoosten bevindt zich een leegstaande woning van 115m², Grote Molstenstraat 18, met twee kleine bijgebouwen. Langsheen de hangaar en aan de leegstaande woning bevinden zich enkele bomen. Kadastraal gezien kan het terrein teruggevonden worden op: Wielsbeke, afdeling 1, sectie B, percelen 133D, 124A en 133E.

Binnen de grenzen van het plangebied worden twee bodemtypes aangegeven. Het grootste deel staat gekarteerd als type sPcc. Dit bodemtype wordt omschreven als een matig droge lichte zandleembodem met een sterk gevlekte en verbrokkelde textuur B-horizont, waarbij zand op geringe diepte aanwezig is ondieper dan 75cm. Langsheen de westelijke grens van het terrein wordt een Pcc-bodem aangegeven. Deze wordt omschreven als een matig droge lichte zandleembodem met een sterk gevlekte en verbrokkelde textuur B-horizont.

Het archeologisch kader geeft een hoog archeologisch potentieel aan voor het plangebied, gezien de diverse archeologische onderzoeken die uitgevoerd werden in de regio waarbij sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode en middeleeuwen werden teruggevonden. De aanwezigheid voor *in situ* steentijdartefacten wordt klein geacht, gezien de bodemkundige gegevens. Wel kunnen steentijdartefacten aangetroffen worden in een secundaire context. Het historisch kader geeft aan dat het plangebied lange tijd in gebruik is als landbouwgebied. Pas in het begin van de 19de eeuw komt een woning voor in het zuidoosten.

De geplande werken omvatten twee luiken. In eerste instantie zullen de bestaande gebouwen (woning, bijgebouwen en hangaar) afgebroken worden, de aanwezige bomen gerooid en de verhardingen uitgebroken. De woning Stationstraat 20 hoort niet bij het plangebied en zal behouden blijven. Nadien zullen twee grote gebouwen opgetrokken worden die elk voorzien zijn van meerdere interne units, 15 KMO-loten in totaal, met oppervlaktes tussen 144 en 252m². Daarnaast worden verhardingen voorzien met parkeerplaatsen. Langs de zuidelijke en westelijke zijde zullen kleine groenzones aangelegd worden. De geplande werken zullen een nefaste impact hebben op het bodemarchief en bijgevolg op het mogelijke archeologische erfgoed over het volledige plangebied.

Op basis van de archeologische en bodemkundige gegevens en de geplande werken wordt een verder archeologisch vooronderzoek geadviseerd over het volledige plangebied over een totale oppervlakte van ca. 5745m².

5. Bibliografie

- <https://nl.wikipedia.org/wiki/Wielsbeke>
- <https://inventaris.onroerenderfgoed.be>
- DESPRIET P., 1975, Het oudheidkundig bodemonderzoek in het arrondissement Kortrijk in 1974, in: *de Leiegouw* 17, afl. 4, p. 341-360.
- DESPRIET P., 1982, Ooigem: Sint-Brixiuskerk, in: *Archaeologia Mediaevalis* 26-27/02/1982, p. 63-64.
- DESPRIET P., 1983, Oostrozebeke: het Goed te Priems (W.Vl.), in: *Archaeologia Mediaevalis* 6, p. 69.
- EGGERMONT N. en VAN HEYMBEECK E., 2014, *Archeologische opgraving Oostrozebeke Leegstraat (prov. West-Vlaanderen)*. Basisrapport, Rapport Monument Vandekerckhove 2014/18, Ingelmunster.
- HOORNE J., 2006, Archeologisch onderzoek langs de Vaartstraat te Wielsbeke, in: *Leiesprokkels Jaarboek 2005-2006*, 50-87.
- RYSSAERT C., 2014, *Oostrozebeke- Ettingen. Archeologisch vooronderzoek: proefsleuvenonderzoek langs de Meulebekesteenvegen Ettingen i.o.v. VMSW, Deinze.*

6. Bijlages

- Figurenlijst

Figuur 1 Zicht op de af te breken woning in het zuidoosten van het plangebied aan de Grote Molstenstraat (bron: google maps).	7
Figuur 2 Zicht op het terrein vanuit het zuidwesten op de hoek van de Grote Molstenstraat en de Stationstraat (bron: google maps).	8
Figuur 3 Zicht op het plangebied vanuit de noordwestelijke hoek met zich op de te behouden woning en da af te breken hangaar (bron: google maps).	8
Figuur 4 Uitsnede uit de orthofoto van 2016 (bron: geopunt.be).	9
Figuur 5 Zicht op het plangebied met aanduiding van de bestaande structuren (bron: initiatiefnemer).	10
Figuur 6 Zicht op de geplande werken met verhardingen, parkeerplaatsen en (bron: initiatiefnemer).	11
Figuur 7 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).	12
Figuur 8 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).	13
Figuur 9 Zicht op het kadasterplan met aanduiding van de perceelsnummers (bron: geopunt.be).	13
Figuur 10 Zicht op de bodemgebruikskaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).	14
Figuur 11 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel met zicht op de heuvelrug en de noordelijke uitloper (bron: geopunt.be).	15
Figuur 12 Detailopname van het Digitaal Hoogtemodel met de twee hoogteprofielen (bron: AGIV).	16
Figuur 13 Zicht op de Potentiële bodemerosiekaart (bron: geopunt.be).	16
Figuur 14 Zicht op de bodemkaart (bron: DOV).	17
Figuur 15 Ruime uitsnede uit de bodemkaart met aanduiding van het plangebied cijfer 1 (bron: geopunt.be).	18
Figuur 16 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).	19
Figuur 17 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).	19
Figuur 18 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart - type 3 (bron: geopunt.be).	20
Figuur 19 Uitsnede uit de Ferrariskaart (bron: geopunt.be).	23
Figuur 20 Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen (bron: geopunt.be).	23
Figuur 21 Uitsnede uit de kaart van Vandermaelen (bron: geopunt.be).	24
Figuur 22 Uitsnede uit de kaart van Popp (bron: geopunt.be).	24
Figuur 23 Uitsnede uit de Topografische kaart van 1862 (bron: cartesius.be en NGI).	25
Figuur 24 Uitsnede uit de Topografische kaart van 1910 (bron: cartesius.be en NGI).	25
Figuur 25 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1971 (bron: geopunt.be).	26
Figuur 26 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1990 (bron: geopunt.be).	26
Figuur 27 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2003 (bron: geopunt.be).	27
Figuur 28 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2016 (bron: geopunt.be).	27
Figuur 29 Uitsnede uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) (bron: geopunt.be en CAI).	30
Figuur 30 Allesporenkaart van de opgravingen aan de Splenterbeekstraat (kaart aangereikt door Johan Hoorne).	31
Figuur 31 Kringgreppel uit de bronstijd aangetroffen in Wielsbeke aan de Lobeekstraat (sfeerbeeld – bron: Monument Vandekerckhove nv.).	32

Figuur 32 Zicht op de bijgaven meegegeven in een Romeins brandrestengraf (Wielsbeke – Lobeekstraat – bron: Monument Vandekerckhove nv.)	32
---	----